

ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือ
ศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการจัดการมหาบัณฑิต

วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. 2565

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

สารนิพนธ์

เรื่อง

ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือ
ศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการจัดการมหาบัณฑิต

วันที่ 20 พฤษภาคม พ.ศ. 2565

นายวุฒม์ พิมพ์สอน

ผู้วิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติชัย ราชมหา,

Ph.D.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

รองศาสตราจารย์ปรารณา ปุณณกิติเกษม,

Ph.D.

ประธานกรรมการสอบสารนิพนธ์

รองศาสตราจารย์วิจิตา รักธรรม,

Ph.D.

คณบดีวิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรเกษม กันตามระ,

Ed.D.

กรรมการสอบสารนิพนธ์

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล สำเร็จได้ด้วยจากการสนับสนุน การอนุเคราะห์ช่วยเหลือจากหลายฝ่าย โดยท่านแรกที่ยกจะกล่าวขอบพระคุณ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติชัย ราชมหา ที่ได้กรุณาสละเวลามาให้ความรู้ คำแนะนำ คำปรึกษา และข้อคิดเห็น และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนงานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีอย่างสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุก ๆ ท่านในวิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล ที่ได้ให้ความรู้คำแนะนำต่าง ๆ ซึ่งได้นำมาใช้ในงานวิจัยฉบับนี้ รวมถึงอาจารย์จากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือสาขาที่เกี่ยวข้องในทุก ๆ มหาวิทยาลัยอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ที่คอยช่วยเหลือในการดำเนินการให้เก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้

ขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุก ๆ ท่านที่ได้ให้ความร่วมมือสละเวลาและความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม รวมถึงครอบครัว พี่ น้อง เพื่อนๆทุกคนที่คอยช่วยเหลือ เป็นกำลังใจ และสนับสนุนในทุก ๆ ด้าน และผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ ที่ไม่ได้กล่าวมา ที่ช่วยให้งานวิจัยฉบับนี้ลุล่วง

หากมีสิ่งใดผิดพลาดด้วยประการใด ๆ ผู้วิจัยขออภัยมา ณ ที่นี้และขออภัยไว้แต่เพียงผู้เดียว และหวังว่างานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจจะศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาต่อไป

วรุฒม์ พิมพ์สอน

ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือ ศิษย์เก่าที่ศึกษา
ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

THE INTENTION TO BE SPORT ENTREPRENEUR OF CURRENT SPORT SCIENCE
STUDENT AND/OR ALUMNI IN BANGKOK AND VICINITY

วรุฒม์ พิมพ์สอน 6350207

กจ.ม.

คณะกรรมการที่ปรึกษาสารนิพนธ์: ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติชัย ราชมหา,Ph.D.,รองศาสตราจารย์
ปรารธนา ปุณณกิติเกษม,Ph.D.,ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรเกษม กันตามระ,Ed.D.

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษา
ปัจจุบัน และ/หรือ ศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ผ่านทฤษฎี
พฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior) ที่ประกอบไปด้วย 3 ปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านเจตคติในการเป็น
ผู้ประกอบการ ปัจจัยด้านบรรทัดฐานทางสังคม และปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ
ที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการด้านกีฬา โดยทำการเก็บข้อมูลผ่านแบบสอบถามออนไลน์จากกลุ่มตัวอย่าง
นักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือศิษย์เก่าในคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง จำนวน 402 คน การวิเคราะห์
ข้อมูลสถิติที่ใช้ คือ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก(Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
และการทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ด้วยวิธี Mode ผ่าน โปรแกรมสำเร็จรูป
ทางสถิติ (SPSS)

ผลการวิจัยพบว่า มีปัจจัย2ปัจจัยที่ส่งผลบวกต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการทางด้านกีฬาของนักศึกษา
ปัจจุบัน และ/หรือ ศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยเรียงจาก
มากไปน้อย ได้แก่ ปัจจัยด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ และปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็น
ผู้ประกอบการ ตามลำดับ ส่วนปัจจัยด้านบรรทัดฐานทางสังคมไม่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการทางด้านกีฬา

คำสำคัญ: ความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการด้านกีฬา/ ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน/ นักศึกษาปัจจุบัน และ/
หรือ ศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา/ กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

สารบัญ

		หน้า
	กิตติกรรมประกาศ	ข
	บทคัดย่อ	ค
	สารบัญตาราง	ช
	สารบัญภาพ	ณ
บทที่ 1	บทนำ	1
	1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ	1
	1.2 คำถามงานวิจัย	3
	1.3 วัตถุประสงค์งานวิจัย	3
	1.4 ขอบเขตงานวิจัย	3
	1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา	3
	1.4.2 ขอบเขตด้านตัวแปร	4
	1.4.3 ขอบเขตด้านประชากร	4
	1.4.4 ขอบเขตด้านเวลา	4
	1.5 สมมติฐานของการวิจัย	4
	1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
	1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ	5
บทที่ 2	แนวคิด ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	7
	2.1 ความหมายของผู้ประกอบการ	7
	2.2 ลักษณะของผู้ประกอบการ	8
	2.3 ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน	10
	2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ	11
	2.5 กรอบแนวคิดงานวิจัย	14
บทที่ 3	ระเบียบวิธีการวิจัย	16
	3.1 รูปแบบงานวิจัย	16
	3.2 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	16

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.2.1 ลักษณะของประชากร	16
3.2.2 การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง	16
3.2.3 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	17
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	17
3.4 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล	18
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	19
3.6 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย	19
บทที่ 4 ผลการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูล	21
4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง	22
4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง	29
4.2.1 ด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude towards Entrepreneurship)	29
4.2.2 ด้านบรรทัดฐานทางสังคม (Subjective Norm)	30
4.2.3 ด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ (Perceived Behavioral Control)	31
4.2.4 ด้านความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur Intention)	32
4.3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA)	32
4.4 ผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานการวิจัยโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression)	36
4.4.1 การนำเสนอสมการความสัมพันธ์รูปเชิงเส้นตรง ครั้งที่ 1	36
4.4.2 การนำเสนอสมการความสัมพันธ์รูปเชิงเส้นตรง ครั้งที่ 2	40
4.4.3 การทดสอบตัวแปรตามและค่าความคลาดเคลื่อนเป็นตัวแปรที่มี การแจกแจงแบบปกติ (Normality)	43
4.4.4 ทดสอบค่าแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนเป็นค่าคงที่ (Homoscedastic)	44

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
4.4.5 การทดสอบความเป็นอิสระจากกันค่าความคลาดเคลื่อน (Residual Error)	44
4.4.6 ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Multicollinearity)	45
4.5 บทสรุป	45
บทที่ 5 การสรุปผล อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ	47
5.1 การสรุปผลการศึกษาวิจัย	47
5.1.1 สรุปผลข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	47
5.1.2 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานการศึกษา	48
5.2 การอภิปรายผลการศึกษาวิจัย และข้อค้นพบใหม่ทางวิชาการ	50
5.2.1 ข้อค้นพบใหม่ทางวิชาการ	52
5.3 ข้อเสนอแนะจากการศึกษาวิจัย	53
5.3.1 ข้อเสนอแนะในภาคปฏิบัติ	53
5.3.2 ข้อเสนอแนะทางด้านการวิจัยและวิชาการ	54
บรรณานุกรม	55
ภาคผนวก	59
ภาคผนวก ก แบบสอบถามการวิจัย	60
ภาคผนวก ข การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา	65
ภาคผนวก ค ข้อมูลของผู้เชี่ยวชาญ	68
ภาคผนวก ง ผลการตรวจ Turnitin	69
ประวัติผู้วิจัย	70

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
4.1 ข้อมูลค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ของลักษณะทางอายุของกลุ่มตัวอย่าง	22
4.2 ข้อมูลค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ของลักษณะทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง	23
4.3 ข้อมูลค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ของอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง	23
4.4 ข้อมูลค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ของมหาวิทยาลัยที่ศึกษา/สำเร็จการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง	25
4.5 ข้อมูลค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง	26
4.6 ข้อมูลค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ของพื้นฐานครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง	26
4.7 ค่าสถิติการวิเคราะห์ตัวแปรเชิงกลุ่มระหว่างเพศ และอายุ โดยใช้วิธีตารางไขว้ (Crosstab)	27
4.8 ค่าสถิติการวิเคราะห์ตัวแปรเชิงกลุ่มระหว่าง เพศ และพื้นฐานครอบครัว โดยใช้วิธีตารางไขว้ (Crosstab)	27
4.9 ค่าสถิติการวิเคราะห์ตัวแปรเชิงกลุ่มระหว่าง อายุ พื้นฐานครอบครัว โดยใช้วิธีตารางไขว้ (Crosstab)	28
4.10 ข้อมูลค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการแปลความหมายระดับความคิดเห็น	29
4.11 ข้อมูลค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการแปลความหมายระดับความคิดเห็น	30
4.12 ข้อมูลค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการแปลความหมายระดับความคิดเห็น	31
4.13 ข้อมูลค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการแปลความหมายระดับความคิดเห็น	32

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
4.14 ค่าสถิติของไคเซอร์-ไมเยอร์-โอล์กิน (Kaiser-Meyer-Olkin: KMO) และค่าสถิติ (Bartlett's Test of Sphericity)	34
4.15 ค่าน้ำหนักองค์ประกอบภายใต้การหมุนแกนด้วยวิธี Oblique แบบ Direct Oblimin ของตัวแปรทั้งหมด	35
4.16 แสดงตัวแบบที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ครั้งที่ 1	36
4.17 ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของตัวแบบ ครั้งที่ 1	37
4.18 ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ครั้งที่ 1	37
4.19 แสดงตัวแบบที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ครั้งที่ 2	40
4.20 ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของตัวแบบ ครั้งที่ 2	40
4.21 ตารางผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ครั้งที่ 2	41
4.22 ค่าการทดสอบโคโมโกรอฟ สเมอ์นอฟ (One-Sample Kolmogorov-Smirnov Test)	43
4.24 ค่าความคลาดเคลื่อน (Residual Error) เพื่อทดสอบอิสระต่อกัน	44
4.25 ตารางผลการทดสอบค่า Tolerance และค่า Variance Inflation Factor (VIF)	45
5.1 การอภิปรายผลการศึกษาวิจัย	50

สารบัญภาพ

ภาพ		หน้า
2.1	A Theory of Planned Behavior Diagram(ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน)	10
2.2	กรอบแนวคิดงานวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการกีฬา	14
4.1	การทดสอบค่าแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนเป็นค่าคงที่โดยใช้ Scatterplot	44

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

อุตสาหกรรมกีฬา และฟิตเนส เป็นอุตสาหกรรมที่ได้เติบโตอย่างต่อเนื่องตามเทรนด์การหันมาใส่ใจสุขภาพของผู้คนมากขึ้น ข้อมูลจากกรมธุรกิจการค้า ได้เปิดเผยว่ารายได้รวมของกลุ่มธุรกิจฟิตเนสในปี 2558-2560 เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีอัตราการเจริญเติบโตเฉลี่ยถึง 12.40% ต่อปี ซึ่งธุรกิจฟิตเนสขนาดเล็ก (S) มีรายได้รวมเพิ่มขึ้น ถึง 37.88% และ 38.83% ในปี 2559 และ 2560 ตามลำดับ โดยมีการเปิดตัวมากขึ้น และกระจายตัวในย่านชุมชนเพื่อจับกลุ่มลูกค้าที่ต้องการออกกำลังกายใกล้บ้าน ไม่ต้องเสียเวลาเดินทาง ในขณะที่ธุรกิจขนาดใหญ่ (L) ยังคงมีรายได้เติบโตอย่างต่อเนื่องคิดเป็น 30.46% ในปี 2558 และอัตราเติบโตชะลอตัวลง เหลือ 5.56% ในปี 2560 และในปี 2562 ช่วงเดือน ม.ค.-พ.ค. มีบริษัทจดทะเบียนเพิ่มขึ้นถึง 20.69% เมื่อเทียบกับช่วงเดือนเดียวกันของปีที่ผ่านมา แสดงให้เห็นถึงการเปิดมารองรับกับความต้องการในการออกกำลังกายของผู้บริโภคที่มากขึ้น โดย International Health Racquet & Sportsclub Association (2008) กล่าวว่าคนไทยมีอัตราการเข้าฟิตเนสเพียงแค่ 0.6% จากค่าเฉลี่ยของคนเอเชียที่ 8% ซึ่งถือว่าต่ำมาก ทำให้อุตสาหกรรมนี้ยังเติบโตไปได้อีกมาก แต่อย่างไรก็ตามในช่วงระยะเวลา 2 ปีที่ผ่านมา อุตสาหกรรมฟิตเนสไม่ใหม่แค่ในประเทศไทย แต่ทั่วโลกอาจจะมีตัวเลขผลประกอบการที่ไม่สวยงามนัก เนื่องจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด 19 ทำให้รัฐบาลในแต่ละประเทศต้องออกมาตรการปิดสถานบริการออกกำลังกาย และฟิตเนสชั่วคราว ทำให้เจ้าของสถานออกกำลังกาย หรือฟิตเนสหลายที่ขาดทุนอย่างมหาศาล และบางรายก็ปิดกิจการลงอย่างถาวร จากการขาดทุน และไม่สามารถแบกรับค่าใช้จ่ายทำให้สภาพคล่องไม่เพียงพอในการดำเนินธุรกิจต่อไป ในขณะที่เดียวกันฟิตเนสหลาย ๆ ที่เกิดการปรับตัว เช่น ในยุโรปเกิดแบรนด์ Peloton เป็นสตาร์ทอัพขายจักรยานปั่นในบ้านพร้อมจอสัมผัสประกอบ Streaming Class ออกกำลังกาย ซึ่งมอบคุณประโยชน์ให้ลูกค้าเหมือนได้ไปออกกำลังกายในสถานที่จริง โดยยอดขายเพิ่มขึ้นสูงถึง 66% และมีสมาชิก 866,100 ราย (ภัทรศยา เชาว์รัศมีกุล, 2563) และเกิดแบรนด์อื่น ๆ อีกมากมาย เป็นต้น ตัวอย่างของ Peloton นี้แสดงให้เห็นถึงความสามารถของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมฟิตเนสอย่างแท้จริงที่เมื่อฟิตเนสไม่สามารถให้บริการได้ แต่ความต้องการของผู้บริโภคยังมี จึงเกิดการคิดค้นนวัตกรรมขึ้นมาเพื่อตอบสนองต่อความต้องการนั้น ในขณะเดียวกันในประเทศไทย สถานบริการออกกำลังกายหรือฟิตเนสหลากหลายที่เกิดการปรับตัวเช่นกัน เช่น ฟิตเนสขนาดกลาง และเล็ก

มีการปรับตัวโดยการเปลี่ยนสินทรัพย์ถาวรที่ตัวเองมีอยู่อย่างอุปกรณ์กีฬาที่ทิ้งไว้ตามสาขา บางชนิดเปลี่ยนมาให้บริการแบบเช่าอุปกรณ์ออกกำลังกายถึงบ้านพร้อมคลาสออกกำลังกาย โดยเก็บค่าใช้จ่ายเป็นรายเดือน หรือครูสอนออกกำลังกายปรับมาสอนในรูปแบบออนไลน์มากขึ้น เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีสินค้า บริการ หรือรูปแบบธุรกิจใหม่ ๆ เกิดขึ้นในอุตสาหกรรมฟิตเนสช่วงโควิด 19 มากมาย แต่ยังมีบริษัทจำนวนไม่น้อยที่ปรับตัวไม่ทัน และปิดตัวลง จะเห็นได้ว่าทักษะของผู้ประกอบการเป็นสิ่งที่สำคัญ ทั้งการมีวิสัยทัศน์ที่แน่วแน่ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มองเห็น โอกาสหรือปัญหา ใช้ความคิดสร้างสรรค์กล้าแสดงออก และการบริหารจัดการที่ดี

การคิดค้นนวัตกรรมมาแก้ปัญหา นั้น จะทำให้ธุรกิจสามารถอยู่รอดและสามารถแข่งขันต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับในแผนยุทธศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2564-2570 ที่ต้องการพัฒนาการกีฬาเพื่อเป็นผู้นำทางการกีฬาระดับเอเชีย และสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ โดยมีการจัดทำยุทธศาสตร์ต่างๆ อาทิ ยุทธศาสตร์ที่ 4 เกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการกีฬาเพื่อเป็นส่วนสำคัญในการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ที่จะส่งเสริมบรรยากาศการลงทุนหรือธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาในประเทศหรือการอำนวยความสะดวกด้านบุคลากรในการนำเข้า-ส่งออกผลิตภัณฑ์ทางการกีฬา หรือยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาที่จะมีการพัฒนาองค์ความรู้ เทคโนโลยี ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์การกีฬาอย่างมีระบบหรือวางแผนนโยบายที่เอื้อต่อการพัฒนาองค์ความรู้และนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬา และยุทธศาสตร์อื่น ๆ อีกมากมายที่จะมาช่วยสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีและผลักดันทักษะของการเป็นผู้ประกอบการให้เกิดขึ้นในตัว of นักศึกษา เจ้าของธุรกิจ หรือผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับทางการกีฬาต่อไป

ด้วยเหตุนี้ นักวิจัยจึงได้เล็งเห็นว่าในอุตสาหกรรมกีฬาและฟิตเนสควรให้ความสำคัญไม่เพียงความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์การออกกำลังกาย แต่ทักษะของผู้ประกอบการก็เป็นสิ่งที่สำคัญไม่แพ้กัน โดยควรเริ่มปลูกฝังทักษะนี้ตั้งแต่ระดับมหาวิทยาลัยในนักศึกษาที่อยู่ในสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา เพราะเมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้สร้างอาชีพที่หลากหลาย ทำให้ตลาดของอุตสาหกรรมนี้มีมูลค่าสูงมากขึ้นและขับเคลื่อนเศรษฐกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะศึกษาความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือ ศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยคาดหวังว่าผลการวิจัยนี้จะช่วยให้สถาบันหรือมหาลัย สามารถนำข้อมูลไปวางแผน พัฒนาสถาบันหรือพัฒนาหลักสูตรต่อไป และภาครัฐสามารถที่จะวางแผน วางกลยุทธ์ในการส่งเสริมหรือสนับสนุนสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีที่เอื้อให้เจ้าของธุรกิจ ในอุตสาหกรรมกีฬาและฟิตเนสมีทักษะของผู้ประกอบการที่ดี เพื่อที่จะได้สร้างและเตรียมความพร้อมรองรับความท้าทายใหม่ๆ ในตลาดกีฬาและฟิตเนสต่อไป

1.2 คำถามงานวิจัย

1. ปัจจัยทางด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude towards Entrepreneurship) ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือ ศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลหรือไม่
2. ปัจจัยทางด้านบรรทัดฐานทางสังคม (Subjective Norm) ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือ ศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลหรือไม่
3. ปัจจัยทางการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ (Perceived Behavioral Control) ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือ ศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลหรือไม่

1.3 วัตถุประสงค์งานวิจัย

เพื่อที่จะค้นหาว่าปัจจัยใดที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือ ศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

1.4 ขอบเขตงานวิจัย

1.4.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

งานวิจัยฉบับนี้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือ ศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยแบ่งเป็นปัจจัย 3 ด้านที่มาจากทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (A Theory of Planned Behavior) ที่คิดค้น โดย Ajzen (1991) ประกอบด้วย ปัจจัยด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ ปัจจัยด้านบรรทัดฐานทางสังคม และปัจจัยเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการกีฬา โดยประชากรที่ใช้จะเน้นศึกษาเฉพาะประชากรกลุ่มนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือ ศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

1.4.2 ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น คือ ปัจจัยด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ ปัจจัยด้านบรรทัดฐานทางสังคม และปัจจัยเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ

ตัวแปรตาม คือ ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของกลุ่มนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือ ศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

1.4.3 ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ กลุ่มนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือ ศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 385 คน ซึ่งได้จากผู้ที่ผ่านการคัดกรองในการตอบแบบสอบถาม โดยเป็นการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยทฤษฎีความน่าจะเป็น (Non-Probability sampling) โดยเลือกวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีจุดประสงค์ (Purposive selection) และ การคัดเลือกแบบลูกโซ่ (Snowball Selection)

1.4.4 ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จะดำเนินการระหว่างเดือน มกราคม 2565- เมษายน 2565

1.5 สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยทางด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude towards Entrepreneurship) ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือ ศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
2. ปัจจัยทางด้านบรรทัดฐานทางสังคม (Subjective Norm) ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือ ศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
3. ปัจจัยทางการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ (Perceived Behavioral Control) ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือ ศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือ ศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล
2. เพื่อนำผลที่ได้จากการวิจัยเผยแพร่ให้ความรู้ ความเข้าใจ และเป็นแนวทางแก่ผู้ที่ต้องการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการในธุรกิจอื่น ๆ ต่อไป
3. เพื่อช่วยให้ทางมหาวิทยาลัยและภาครัฐสามารถเห็นถึงความสำคัญของภาวะผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาและจัดทำแผนกลยุทธ์หรือระบบเครือข่ายเพื่อช่วยส่งเสริมทักษะผู้ประกอบการให้กับนักศึกษาหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมกีฬาและฟิตเนสได้ อย่างมีประสิทธิภาพต่อไปในอนาคต

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

วิทยาศาสตร์การกีฬา หมายถึง ศาสตร์ที่ใช้หลักทางวิทยาศาสตร์ เช่น กายวิภาคศาสตร์ จิตวิทยา สังคมวิทยาการ เวชศาสตร์ โภชนาการ การแพทย์ และเทคโนโลยีต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ควบคู่กับกีฬาหรือการออกกำลังกาย เพื่อพัฒนาศักยภาพของร่างกายให้มีประสิทธิภาพที่ดีขึ้นอย่างเป็นขั้นตอน โดยในประเทศไทยสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาระดับบัณฑิตศึกษา มีเปิดสอนในหลากหลายสถาบันที่เนื้อหาจะศึกษาเกี่ยวกับสรีรวิทยา จิตวิทยา กิจกรรมกลางแจ้งหรือการฝึกสอน และการสร้างพัฒนาการ โดยสถาบันต่าง ๆ เหล่านี้ได้แก่

1. คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. สำนักวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง
3. คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
4. คณะวิทยาการสุขภาพและการกีฬา มหาวิทยาลัยทักษิณ
5. วิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา มหาวิทยาลัยมหิดล
6. คณะวิทยาลัยวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา
7. มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
8. คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- 9.) คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
10. สำนักวิชาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี
11. คณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์และวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

12. คณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
 13. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
 14. คณะสาธารณสุขศาสตร์และเทคโนโลยีสุขภาพ วิทยาลัยนครราชสีมา
 15. คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีการกีฬา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
 16. คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีการกีฬา มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
 17. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
 18. คณะวิทยาศาสตร์ สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
 19. คณะวิทยาศาสตร์สุขภาพ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย มหาวิทยาลัยศรีสเทวี
 20. สำนักวิชาแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย
- ผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬา (Sport Entrepreneur) หมายถึง ผู้ประกอบการที่ดำเนินธุรกิจเกี่ยวข้องกับกีฬา ตั้งแต่การดำเนินกิจกรรม ขาย/ผลิตอุปกรณ์ การซ่อมแซม และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกีฬา

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาการวิจัยเรื่องความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือ สิชย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าพร้อมทั้งรวบรวมแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยเสนอตามหัวข้อ ดังนี้

- 2.1 ความหมายของผู้ประกอบการ
- 2.2 ลักษณะของผู้ประกอบการ
- 2.3 ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 ความหมายของผู้ประกอบการ

มีผู้เชี่ยวชาญได้ให้ความหมายของผู้ประกอบการไว้มากมาย ทั้งในต่างประเทศ Golden และ Regi (2018) ได้ให้ความหมายของผู้ประกอบการ ว่าคือคนที่เป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้เกิดการสร้างบริษัท และตลาดใหม่ๆ อันส่งผลให้เศรษฐกิจพัฒนาต่อไปได้ Peter Drucker (1985) กล่าวว่าผู้ประกอบการ คือคนที่มองหาโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ โดยคิดค้นนวัตกรรมและจัดการทรัพยากรต่าง ๆ ให้เกิดเป็นธุรกิจสอดคล้องกับโอกาสนั้น ๆ M.Arif (2008) กล่าวว่าผู้ประกอบการคือคนที่สามารถรับมือกับความเสี่ยงต่าง ๆ เพื่อให้ได้ผลกำไรและการเติบโตขององค์กรที่ดีในอนาคต โดยจะเป็นคนที่ลงทุน ตัดสินใจและจัดการสิ่งต่าง ๆ ตั้งแต่ทรัพยากรการผลิต การบริหารงาน สังคมวัฒนธรรมขององค์กร

ในส่วนของประเทศไทย รัชพล จอมไทรคุป (2558) กล่าวว่าผู้ประกอบการ คือผู้ที่พอใจในผลกำไรที่เกิดจากการบริหารความเสี่ยงจากการดำเนินงาน โดยตนเป็นผู้เกี่ยวข้องกับองค์กร ไม่ว่าจะเป็นผู้ก่อตั้งหรือหุ้นส่วนที่เข้ามาดำเนินการ ณัฐวุฒิ วิเศษ (2552) ผู้ประกอบการคือคนที่ประคับประคองธุรกิจและจัดการกับสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินธุรกิจ เพื่อให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์ผ่านการมองหาโอกาสและความคิดสร้างสรรค์

สรุปได้ว่า ผู้ประกอบการ คือผู้ที่สามารถจัดการกับปัญหาและการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ ผ่านการใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการคิดค้นนวัตกรรม มองหาโอกาสใหม่ ๆ และความกล้าตัดสินใจกับความเสี่ยง เพื่อให้องค์กรสร้างกำไรเชิงพาณิชย์และเติบโตไปได้ในอนาคต

ความเป็นผู้ประกอบการเข้ามาเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมกีฬาและฟิตเนสมากขึ้น

ในอุตสาหกรรมกีฬาแม้จะมีการจ้างงานเพิ่มขึ้นมากจากทั่วทั้งโลกแต่ก็มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ซึ่งบริษัทเล็กและใหญ่ต้องปรับตัวอย่างรวดเร็วเพื่อให้อยู่รอดและสามารถแข่งขันในตลาดได้ โดยองค์กรต้องมีการใช้ทักษะของผู้ประกอบการในการมองหาโอกาสเพื่อทำกำไรให้ธุรกิจอยู่รอดในระยะยาว (Ratten, 2012)

เช่นเดียวกันกับผู้ประกอบการสามารถที่จะช่วยพัฒนาอุตสาหกรรมกีฬาได้ผ่านการสร้างธุรกิจบริการออกกำลังกายหรือสร้างอุปกรณ์กีฬาต่าง ๆ ดังนั้นเราควรที่จะสร้างหลักสูตรผู้ประกอบการกีฬาเพื่อที่จะได้สร้างธุรกิจใหม่ ๆ และเกิดการจ้างงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้กับนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา (Sheikhzadeh et al., 2016) ถึงแม้ว่าอุตสาหกรรมกีฬาจะเป็นอุตสาหกรรมที่มีโอกาสมากมาย และมีนักศึกษาที่มีความรู้ ความสามารถที่จะพัฒนาความเป็นอยู่ของประชากรได้ แต่กลับมีผู้ประกอบการกีฬาน้อยกว่าที่คาดไว้ (Ansari and Husin, 2015) ซึ่ง Gonzalez-Serrano et al. (2017) ได้กล่าวว่าแม้การศึกษาความเป็นผู้ประกอบการกีฬาจะถูกศึกษามากขึ้นในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา แต่ก็ยังมีจำนวนน้อย ซึ่งสอดคล้องกับ Jones and Jones(2014) ที่กล่าวว่าการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถของผู้ประกอบการในนักเรียนที่ไม่ได้ศึกษาในภาคธุรกิจยังมีจำกัด ดังนั้นการจะขยายตลาดกีฬาให้มากขึ้นได้ต้องมีการเพิ่มจำนวนของผู้ประกอบการโดยสร้างการสนับสนุน และการอบรมที่ดีให้กับนักศึกษาเหล่านั้น โดยการพัฒนาความสามารถของผู้ประกอบการเป็นสิ่งสำคัญที่ควรจัดเอาไว้ในหลักสูตรการศึกษาของประเทศ (Haris, 2020)

2.2 ลักษณะของผู้ประกอบการ

ลักษณะของผู้ประกอบการถือเป็นหนึ่งในปัจจัยที่ทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ ซึ่งมีความวิจัยมากมายที่ได้ศึกษาถึงลักษณะของผู้ประกอบการ ซึ่งอธิบายได้ ดังนี้

Pickel and Abrahamson (1989 อ้างถึงใน อนงค์ รุ่งสุข, 2559) ได้ทำการวิจัยและพบว่าผู้ประกอบการขนาดย่อมที่จะประสบความสำเร็จมีคุณสมบัติที่สำคัญ 5 ประการ คือ 1) แรงผลักดันหรือ แรงจูงใจในการทำงาน 2) ความสามารถทางด้านสติปัญญา 3) ความสามารถด้านมนุษยสัมพันธ์ 4) ความสามารถในการติดต่อสื่อสาร และ 5) ความสามารถด้านเทคนิค

Frese (2000) ได้อธิบาย ลักษณะของผู้ประกอบการว่าเป็นลักษณะที่สำคัญในการดำเนินธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งประเมินได้จากลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

1. ลักษณะความเป็นตัวของตัวเอง (Autonomy) หมายถึง ความสามารถในการมองหาโอกาส ความสามารถในการทำงานและความสามารถในการตัดสินใจในภาวะกดดันได้ด้วยตัวเอง
2. ลักษณะความมีนวัตกรรม (Innovativeness) หมายถึง การใช้ความคิดแปลกใหม่มาสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์ บริการ หรือตลาดใหม่ๆอยู่เสมอ
3. ลักษณะความกล้าเสี่ยง (Risk Taking) หมายถึง ความสามารถที่จะตัดสินใจบริหารจัดการในภาวะกดดัน ไม่มีความแน่นอนต่าง ๆ เพื่อให้ธุรกิจประสบความสำเร็จและได้กำไรจากการดำเนินงาน
4. ลักษณะความก้าวร้าวในการแข่งขัน (Competitive Aggressiveness) หมายถึง ความพยายามในการดำเนินการให้ธุรกิจเหนือคู่แข่ง เพื่อความได้เปรียบเทียบทางการแข่งขัน
5. ลักษณะความสม่ำเสมอและใฝ่ใจในการเรียนรู้ (Stability and Learning Orientation) หมายถึง ความมั่นคงต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เข้ามา และพร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ หรือข้อผิดพลาดต่าง ๆ ที่ผ่านมายุ่งเสมอ เพื่อที่จะนำความรู้เหล่านั้นมาพัฒนาแก้ไข ปรับปรุงในการประกอบธุรกิจต่อไป
6. ลักษณะความใฝ่ใจในความสำเร็จ (Achievement Orientation) หมายถึง ผู้ประกอบการที่มีความกระตือรือร้นในการทำงานที่ท้าทายไม่ซ้ำซาก เพื่อให้ธุรกิจประสบความสำเร็จได้อย่างที่มุ่งหวัง

วันวิสาข์ โชคพรหมอนันต์ (2558) กล่าวว่า ลักษณะของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง ได้แก่ ความเป็นตัวของตัวเอง ความมีนวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง การบริหารจัดการ มีความสม่ำเสมอและใฝ่ใจในการเรียนรู้และความใฝ่ใจในความสำเร็จ

ฝนทิพย์ ฆารไสว (2554) ศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดภาคเหนือตอนล่างของไทย จำนวน 95 แห่ง พบว่าความสำเร็จของธุรกิจทั้ง 5 ด้าน ไม่ว่าจะเป็น แนวโน้มของกำไร ความสำเร็จทางธุรกิจ ความพึงพอใจในฐานะเจ้าของกิจการ แนวโน้มของจำนวนลูกค้าและแนวโน้มของยอดขาย ล้วนมีส่วนเกี่ยวข้องกับลักษณะผู้ประกอบการ 9 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านความเป็นตัวของตัวเอง ด้านความใฝ่ใจในความสำเร็จ ด้านความมีนวัตกรรม ด้านความมุ่งมั่นอดทน ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านความกล้าเสี่ยง ด้านความมั่นใจตัวเอง ด้านการตอบสนองกับปัญหาอย่างทันทีทันใด และด้านความรับผิดชอบ อย่างมีนัยสำคัญ

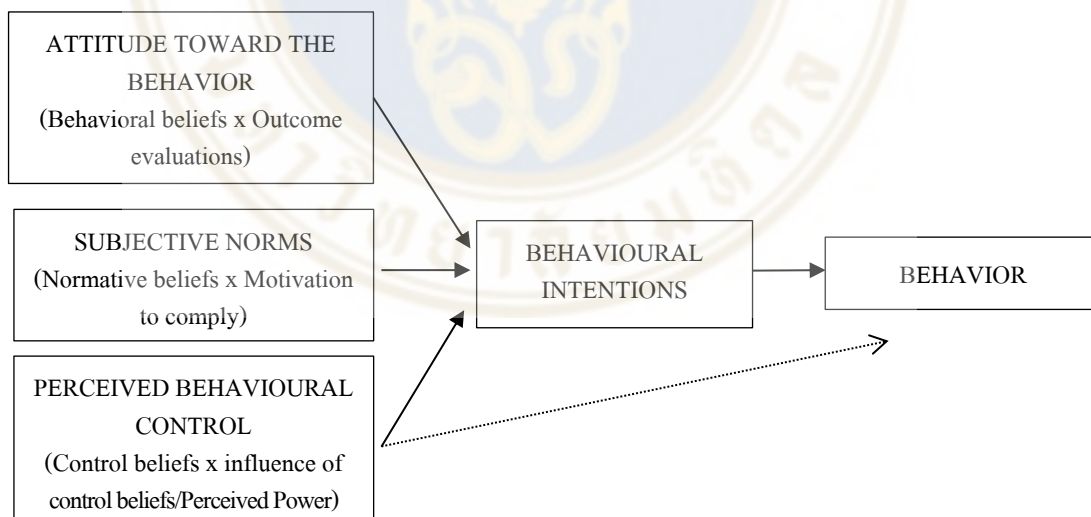
2.3 ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน

ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (A Theory of Planned Behavior) คิดค้น โดยAjzen (1991) อธิบายเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ โดยสมมติฐานที่ว่ามนุษย์เป็นสิ่งมีชีวิตที่มีเหตุผล ใช้ข้อมูลที่มีอยู่เป็นระบบ และเชื่อว่ามนุษย์จะประเมินผลของการกระทำก่อนการตัดสินใจจะลงมือกระทำหรือไม่กระทำ โดยมนุษย์จะมีการแสดงออกของพฤติกรรมผ่านความเชื่อ 3ประการ ได้แก่

1. ความเชื่อเกี่ยวกับพฤติกรรม (Behavioral Beliefs) โดยความเชื่อนี้ จะส่งผลต่อทัศนคติที่ทำให้เกิดการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ เช่น ถ้าคนเชื่อว่าพฤติกรรมนี้ดีให้ผลทางบวก ก็จะมีทัศนคติที่ดีตามไปด้วย ในทางตรงข้ามถ้ามีความเชื่อที่ไม่ดีต่อพฤติกรรมนั้น ก็จะมีทัศนคติที่ไม่ดีตามไปด้วยเช่นกัน ซึ่งทัศนคติจะส่งผลต่อเจตนา หรือตั้งใจ (Intention)ที่จะแสดงพฤติกรรมนั้น

2. ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง (Normative Beliefs) ถ้ามนุษย์ได้รับรู้ถึงพฤติกรรม การกระทำของบุคคลที่มีความสำคัญต่อตนเอง (กลุ่มอ้างอิง: Subjective Norm) มนุษย์ก็จะมีโอกาสทำตามด้วย

3. ความเชื่อเกี่ยวกับความสามารถในการควบคุม (Control Beliefs) ถ้ามนุษย์มีความเชื่อมั่นในตัวเองว่าสามารถกระทำพฤติกรรมในสถานการณ์นั้นได้ และให้ผลที่เป็นดังตั้งใจ เขาก็จะมีโอกาสในการแสดงพฤติกรรมนั้น

ภาพที่ 2.1 A Theory of Planned Behavior Diagram(ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน)

ที่มา: Ajzen (1991)

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

González-Serrano, González García, and Pérez Campos (2018) ได้ศึกษาความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการและผู้ประกอบการภายใน (entrepreneurial and intrapreneurial intentions) ในนักศึกษาวิทยาศาสตร์การกีฬา จำนวน 183 คน พบว่า ด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการและด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการมีผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการอย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่ความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการภายในถูกกำหนดด้วย ความสามารถของผู้ประกอบการ บรรทัดฐานทางสังคมและอายุ อย่างมีนัยสำคัญ

อนงค์ รุ่งสุข (2559) ได้ทำการวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี จำนวน 260 คน พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ได้แก่ ปัจจัยด้านลักษณะบุคลิกภาพ ปัจจัยด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ ปัจจัยด้านบรรทัดฐานทางสังคม ปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม และปัจจัยด้านการจัดการศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการ

มารยาท โยทองยศ และทรงวาด สุขเมืองมา (2559) ได้ศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาศรีอยุธยาตรี โดยกลุ่มตัวอย่างมาจากมหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำนวน 777 คน ผลการศึกษาพบว่าปัจจัยทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการเป็นปัจจัยที่มีผลมากที่สุด ทั้งทางตรงและทางอ้อม รองลงมาเป็นปัจจัยด้านบรรทัดฐานทางสังคม แต่อิทธิพลส่วนใหญ่เป็นทางอ้อมต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการผ่านทางทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ การรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งอธิบายเพิ่มเติมได้ว่า ถ้าบุคคลได้รับการสนับสนุนจากบุคคลรอบข้างในการเป็นผู้ประกอบการ ตัวบุคคลจะมีทัศนคติที่ดีและเพิ่มความสามารถต่อการเป็นผู้ประกอบการได้ และปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลตรงต่อการเป็นผู้ประกอบการ เพราะเมื่อเขาเชื่อมั่นในความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการแล้ว เขาจะใช้ความพยายามในการที่จะทำให้สำเร็จ

ณัฐวุฒิ วิเศษ (2552) ศึกษาลักษณะ และความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสาขาการเป็นผู้ประกอบการ ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยกลุ่มตัวอย่างมาจากมหาวิทยาลัยกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย จำนวน 200 คน พบว่า

1. เพศ โดยเพศชายมีความตั้งใจที่จะทำธุรกิจหลังสำเร็จการศึกษา มากกว่าเพศหญิง แต่ลักษณะของผู้ประกอบการด้านต่าง ๆ เช่น แรงจูงใจและพลัง วิสัยทัศน์และเป้าหมาย ด้านการแสวงหาข้อมูล และอื่น ๆ จะน้อยกว่าเพศหญิง
2. เชื้อชาติ โดยเชื้อชาติจีนมีลักษณะความเป็นผู้ประกอบการ มากกว่าเชื้อชาติไทย ในด้านวิสัยทัศน์และเป้าหมาย ด้านแสวงหาโอกาสและด้านความซื่อสัตย์

และยังมีปัจจัยอื่น ๆ เช่น อายุ อาชีพของบิดา อาชีพของมารดา และรายได้ต่อครอบครัวที่แตกต่างกัน มีผลต่อลักษณะและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

มานิตย์ มัลลวงค์ และ วิวัฒน์ โชติกรเรื่องจันทร์ (2564) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา เชียงใหม่ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 230 คน พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการสูงสุด ได้แก่ บรรทัดฐานทางสังคม รองลงมาคือ เจตคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ และการรับรู้สมรรถภาพแห่งตน ตามลำดับ โดยปัจจัยทั้งหมดสัมพันธ์กับความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการทางบวกอีกด้วย

Shah and Soomro (2017) ได้ทำการสำรวจความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการในหมู่นักศึกษา มหาวิทยาลัยภาครัฐของประเทศปากีสถาน โดยกลุ่มตัวอย่าง 385 ตัวอย่าง จากมหาวิทยาลัย 15 แห่งของประเทศปากีสถาน ผลการศึกษาพบว่า ด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude towards Entrepreneurship) และด้านบรรทัดฐานทางสังคม (Subjective Norm) ส่งผลบวกต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ แต่ด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ (Perceived Behavioral Control) ส่งผลทางลบต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

Eyel and Durmaz (2019) ได้ทำการศึกษาความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของ Generation-Z โดยเปรียบเทียบนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย Bahçeşehir ในประเทศตุรกี ระหว่างคณะที่เป็นวิทยาศาสตร์ประยุกต์กับวิทยาศาสตร์ทั่วไป ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักศึกษาปริญญาตรี 391 คน โดยมาจากคณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์ 200 คน เช่น คณะเศรษฐศาสตร์ คณะบริหาร เป็นต้น ส่วนอีก 191 คน มาจากคณะวิทยาศาสตร์ทั่วไป เช่น คณะวิศวกรรมศาสตร์ เป็นต้น โดยผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude towards Entrepreneurship) และด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ (Perceived Behavioral Control) ส่งผลบวกต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ แต่ถ้าเจาะลึกลงไปให้นักศึกษาแต่ละคณะอย่างวิทยาศาสตร์ทั่วไป ตัวแปรด้านบรรทัดฐานทางสังคม (Subjective Norm) จะมีผลลบต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ เพราะเนื่องจากนักศึกษาคณะนี้ให้ความสำคัญกับความคิดของคนรอบข้างในการเป็นผู้ประกอบการ ในขณะที่นักศึกษาที่มาจากวิทยาศาสตร์ประยุกต์ไม่สนใจความคิดเห็นของคนอื่นเลย

พัทธนันท์ เรืองศรีมัน (2562) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโทวิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล จากนักศึกษาจำนวน 340 คน โดยศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งได้ผลว่า ปัจจัยส่วนบุคคล เรื่องเพศที่ไม่ว่าจะเพศชายหรือหญิงก็มีความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ

ไม่แตกต่างกัน อาชีพบิดา อาชีพมารดา รายได้เฉลี่ยของครอบครัวไม่ส่งผลที่แตกต่างกัน แต่วิชาที่เรียนนั้นส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ ส่วนปัจจัยทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน ที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ ได้แก่ ทักษะที่แตกต่างกัน หรือการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ ส่วนบรรทัดฐานทางสังคมไม่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ

จากการศึกษาผลการวิจัยที่ผ่านมา ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (A Theory of Planned Behavior) ถูกนำมาใช้ในการทำนายความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ เช่นการศึกษาของ Ana Naia et al. (2017) ได้ศึกษาความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาวิทยาศาสตร์การกีฬาผ่านทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน โดยกลุ่มตัวอย่างมาจากนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยลิสบอน จำนวน 379 คน พบว่า ปัจจัยด้านทัศนคติในการเป็นผู้ประกอบการ ปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมส่งผลทางบวกอย่างมีนัยสำคัญต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ ในขณะที่ปัจจัยบรรทัดฐานทางสังคมส่งผลทางลบต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการเพราะแรงกดดันจากทางสังคมที่รุนแรง จะลดความตั้งใจของนักศึกษาลงได้ ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้จึงได้อาศัยทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนมาเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา โดยศึกษาผ่านตัวแปรทั้ง 3 ด้าน ที่จะมีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือ ศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดย Linan (2015) ได้อธิบายตัวแปรทั้ง 3 ไว้ดังนี้

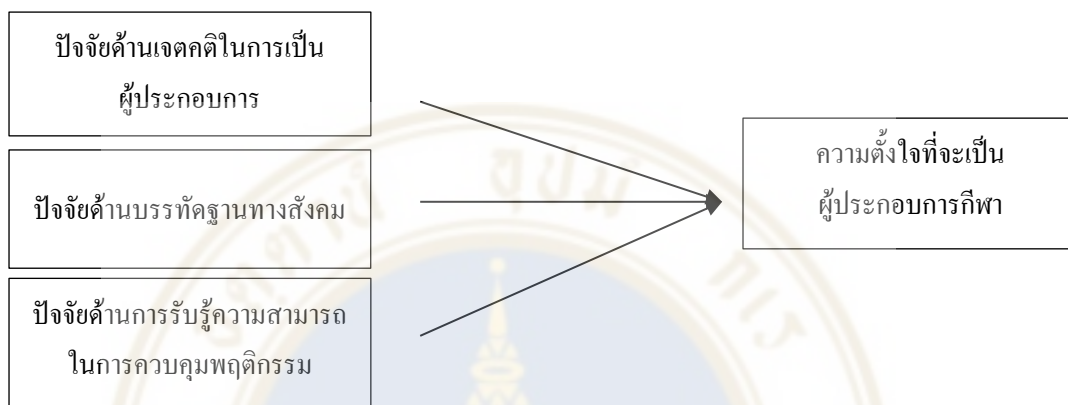
1. ด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude towards Entrepreneurship) เป็นความรู้สึกของบุคคลที่รู้สึกต่อการเป็นผู้ประกอบการ ทั้งในทางบวกหรือทางลบ ความชอบหรือไม่ชอบ (Ajzen, 1991; Linan & Chen, 2009) โดยเจตคติเป็นสิ่งที่สามารถปลูกฝังจากสิ่งแวดล้อมรอบตัว เช่น การอบรมเลี้ยงดู การศึกษา ประสบการณ์และแนวคิดที่บุคคลนั้นเชื่อ ฯลฯ (Secord and Backman, 1974 อ้างถึงใน อนงค์ รุ่งสุข, 2559) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Peterman and Kennedy (2003) ที่พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการศึกษาเกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการ จะมีเจตคติต่อการเป็นผู้ประกอบการไปในทิศทางที่ดีขึ้น รวมถึงประสบการณ์ก็มีส่วนต่อการเป็นผู้ประกอบการอีกด้วย

2. ด้านบรรทัดฐานทางสังคม (Subjective Norm) ความสำคัญของบุคคลอื่นที่มีผลต่อบุคคลนั้น โดยบุคคลนั้นจะรับรู้ได้ผ่านสิ่งรอบตัว เช่น ความคิดเห็น ความคาดหวัง แรงกดดัน ฯลฯ ต่อการเป็นหรือไม่เป็นผู้ประกอบการ ซึ่งจะมีความแปลกแยกได้หากไม่กระทำตนตามบรรทัดฐานของกลุ่ม (อนงค์ รุ่งสุข, 2559)

3. ด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ (Perceived Behavioral Control) การที่บุคคลประเมินขีดความสามารถของตนในการประสบความสำเร็จในการเป็นผู้ประกอบการได้หรือไม่ ซึ่งตรงกับ Bandura (1994) การรับรู้ประสิทธิภาพของตน (Self-Efficacy) คือ ความเชื่อใน

ความสามารถของตนเองในการสร้างสิ่งต่าง ๆ ซึ่งสิ่งนี้เองจะเป็นตัวกำหนดอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด และกระตุ้นให้เกิดการกระทำต่าง ๆ

2.5 กรอบแนวคิดงานวิจัย

ภาพที่ 2.2 กรอบแนวคิดงานวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการกีฬา
ที่มา:ดัดแปลงมาจาก A Theory of Planned Behavior Diagram (Ajzen, 1991)

สรุป ผู้ประกอบการ คือผู้ที่สามารถจัดการกับปัญหาและการเปลี่ยนแปลง ๆ ต่างที่เกิดขึ้นได้ ผ่านการใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการคิดค้นนวัตกรรม มองหาโอกาสใหม่ ๆ และความกล้าตัดสินใจด้วยความเสี่ยง เพื่อให้องค์กรสร้างกำไรเชิงพาณิชย์และเติบโตได้ในอนาคต โดยก็มีลักษณะที่ชัดเจนหลัก ๆ คือ ความกล้าได้กล้าเสี่ยง คิดค้นนวัตกรรมใหม่ พัฒนาตัวเองอยู่เสมอ เพื่อความสำเร็จของกิจการ โดยจากการทบทวนวรรณกรรมหรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้องนั้น เราให้ความสำคัญกับ 3 ปัจจัยตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน ดังนี้

1. ปัจจัยด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่รู้สึกต่อการเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งส่งผลบวกต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ทุกงานวิจัยที่ศึกษามา
2. ปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ หมายถึง การที่บุคคลประเมินขีดความสามารถของตนในการประสบความสำเร็จในการเป็นผู้ประกอบการ ได้หรือไม่ จากการทบทวนวรรณกรรมมาส่งผลทางบวกต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ แต่มีงานวิจัยเดียว คืองานวิจัยของ Shah and Soomro (2017) ที่ส่งผลลบต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ

3. ปัจจัยด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ หมายถึง ความสำคัญของบุคคลอื่นที่มีผลต่อบุคคลนั้น โดยบุคคลนั้นจะรับรู้ได้ผ่านสิ่งรอบตัว จากการทบทวนวรรณกรรมมีทั้งส่งผลบวก ผลลบ และไม่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ

บทที่ 3

ระเบียบวิธีการวิจัย

3.1 รูปแบบงานวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือ ศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

3.2 การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ลักษณะของประชากร

- นักศึกษาปัจจุบันที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีคณะหรือสาขาที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ พลศึกษา สหเวชศาสตร์และอื่น ๆ เกี่ยวกับกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
- ศิษย์เก่าที่สำเร็จการศึกษาจากคณะหรือสาขาที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์การกีฬา วิทยาศาสตร์สุขภาพ พลศึกษา สหเวชศาสตร์และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

3.2.2 การสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยนี้ใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยทฤษฎีความน่าจะเป็น (Non-Probability sampling) โดยเลือกวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีจุดประสงค์ (Purposive selection) และการคัดเลือกแบบลูกโซ่ (Snowball Selection) เนื่องจากมีกลุ่มประชากรที่ไม่สามารถทราบจำนวนที่แน่นอนได้ ซึ่งข้อมูลที่เปิดเผยในสำนักงานสถิติแห่งชาติ มีเพียงแค่ปี2558เป็นต้นไป ทำให้ไม่ทราบถึงจำนวนนักศึกษาที่เป็นศิษย์เก่าได้ทั้งหมด โดยทีมวิจัยได้อ้างอิงการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในกรณีที่ไม่ทราบจำนวนประชากรแน่นอน ที่ระดับความเชื่อมั่น95% ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้

5% แต่เนื่องจากผู้วิจัยไม่สามารถทราบค่าสัดส่วนของประชากรจึงกำหนดสัดส่วนของประชากรเท่ากับ 0.5 (บุญชม ศรีสะอาด, 2535)

จากสูตร

$$n = \frac{P(1-P)Z^2}{d^2}$$

โดยที่ N คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

P คือ สัดส่วนของประชากรที่ผู้วิจัยกำหนดจะสุ่ม

z คือ ระดับความเชื่อมั่น

d คือ ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้

เมื่อแทนค่าตามสูตร จะได้

$$n = \frac{0.5(1-0.5)(1.96)^2}{(0.05)^2} 384.16$$

ดังนั้น การวิจัยครั้งนี้ต้องมีกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำจำนวน 385 คน

3.2.3 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้เลือกวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยทฤษฎีความน่าจะเป็น (Non-Probability sampling) โดยเลือกวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบมีจุดประสงค์ (Purposive selection) และการคัดเลือกแบบลูกโซ่ (Snowball Selection) เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ที่ได้จัดเตรียมไว้และนำไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบสอบถามที่มาจากแบบวัดความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur Intention Questionnaire) ของ Linan and Chen (2009) และทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (A Theory of Planned Behavior) ที่คิดค้น โดย Ajzen (1991) รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อมาปรับปรุงให้ครอบคลุมและตรงกับเรื่องที่ต้องการศึกษา โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ภูมิหลังของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับบรรทัดฐานทางสังคม

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ

ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ

โดยข้อคำถามในตอนที่ 2 ถึง 5 เป็นแบบข้อคำถามประเมินค่า (Likert-Scale) 7 ระดับ คือ 1 = ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง 2 = ไม่เห็นด้วย 3 = ค่อนข้างไม่เห็นด้วย 4 = เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยพอ ๆ กัน 5 = ค่อนข้างเห็นด้วย 6 = เห็นด้วย 7 = เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยมีกำหนดช่วงของค่าเฉลี่ยเพื่อทำการวิเคราะห์ผลแบ่งเป็น 7 ระดับช่วงค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 0.00-1.50	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50	หมายถึง	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50	หมายถึง	เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยพอ ๆ กัน
ค่าเฉลี่ย 4.51-5.50	หมายถึง	ค่อนข้างเห็นด้วย
ค่าเฉลี่ย 5.51-6.50	หมายถึง	เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ย 6.51-7.00	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3.4 ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. รวบรวมข้อมูลจากงานวิจัยอื่นที่เกี่ยวข้อง เอกสารบทความ สิ่งตีพิมพ์ วารสารต่าง ๆ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการทำวิจัยครั้งนี้

2. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลผ่าน Google Form ที่ถือว่าเป็นแบบสอบถามออนไลน์ (Online Questionnaire) โดยมีการส่งลิงค์การทำแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างผ่านช่องทางออนไลน์ต่าง ๆ ซึ่งแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ไม่ระบุตัวตนของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยกำหนดให้มีผู้ตอบแบบสอบถามไม่ต่ำกว่า 385 คน ภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนด เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์ในขั้นต่อไป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม โดยจะคัดแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก และคัดลอกเฉพาะแบบสอบถามที่สมบูรณ์เท่านั้น
2. การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS (Statistic Package for Social Science)

นำข้อมูลที่ผ่านการตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วนำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติSPSS

- การรายงานด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
- การรายงานผลจากสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้ Multiple Regression เพื่อศึกษาว่าตัวแปรอิสระตัวไหนที่ส่งผลต่อตัวแปรตาม

3.6 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

1. การทดสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity)
 - นักวิจัยได้ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาและทดลองทำแบบสอบถาม (Face Validity) เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในข้อคำถามและนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้มีความสมบูรณ์และครอบคลุมเนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้
 - นักวิจัยได้ทำการประเมินความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญทำแบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) จำนวน 3 ท่าน

2. การตรวจสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability)

นักวิจัยได้ตรวจสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของเครื่องมือ จากการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ครอนบาคแอลฟา (Coefficient of Cronbach's Alpha) โดยค่าอัลฟา (α) นั้นจะมีค่าที่ดีและมีความเชื่อมั่นสูงเมื่อค่าที่วัดได้มีค่าใกล้เคียงหรือเท่ากับ 1 แต่หากค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามมีค่ามากกว่า 0.7 (Nunnally, 1978) ยังแสดงได้ว่าแบบสอบถามมีความ น่าเชื่อถือและสามารถนำมาใช้ในการศึกษาวิจัยได้

จากการวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือของข้อมูลในปัจจัยด้านต่าง ๆ ด้วย Cronbach's Alpha Coefficient (α) โดยนำแบบสอบถามไปทำการทดสอบ(Pre-test)กับกลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือ ศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

จำนวน 30 ชุด แล้วนำกลับมาหาค่าสัมประสิทธิ์ Cronbach's Alpha (α) ของข้อมูลแต่ละชุด โดยจะต้องมีค่าไม่ต่ำกว่า 0.7 ซึ่งแบบสอบถามที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.943 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.7 ดังนั้น แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จึงมีความน่าเชื่อถือ (Reliability)

บทที่ 4

ผลการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูล

นักวิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลผ่านแบบสอบถามออนไลน์ (Online Questionnaire) จำนวน 402 ชุด ซึ่งเป็นจำนวนที่มากกว่าขนาดของกลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำที่ได้จากการคำนวณในกรณีที่ ไม่ทราบจำนวนประชากรแน่นอนจากบทที่ 3 และนักวิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลพร้อมประมวลผลโดยใช้ โปรแกรม Statistical Package for the Social Science (SPSS) โดยมีการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

- 4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง
- 4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง
- 4.3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis : EFA)
- 4.4 ผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานการวิจัยโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression)
 - 4.4.1 การนำเสนอสมการความสัมพันธ์รูปเชิงเส้นตรง ครั้งที่ 1
 - 4.4.2 การนำเสนอสมการความสัมพันธ์รูปเชิงเส้นตรง ครั้งที่ 2
 - 4.4.3 การทดสอบตัวแปรตามและค่าความคลาดเคลื่อนเป็นตัวแปรที่มี การแจกแจงแบบปกติ (Normality)
 - 4.4.4 ทดสอบค่าแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนเป็นค่าคงที่ (Homoscedastic)
 - 4.4.5 การทดสอบความเป็นอิสระจากกันค่าความคลาดเคลื่อน (Residual Errors)
 - 4.4.6 ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Multicollinearity)

สัญลักษณ์ที่ใช้ในงานวิจัย

N	หมายถึง	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
x	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย (Mean)
SD	หมายถึง	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
SE	หมายถึง	ค่าประมาณความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error)
P	หมายถึง	ค่าระดับนัยสำคัญ (P-value)
r	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

- R หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
 R² หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์
 B หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวแปรอิสระ (Beta)

จากผลการสำรวจข้อมูลของการศึกษาวิจัยนี้ มีจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น รวม 427 คน อย่างไรก็ตามนักวิจัยได้ทำการออกแบบโครงสร้างของแบบสอบถามมีส่วนของการคัดกรองผู้ตอบแบบสอบถามเพื่อให้เกิดเชื่อมั่นและแน่ใจสำหรับผู้ให้ข้อมูลว่าจะสอดคล้องและเข้าข่ายอยู่ในเกณฑ์เป็นไปตามกลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย ดังระบุเงื่อนไขการพิจารณาอ้างอิงไว้ในบทที่ 3 ดังนั้นจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจึงมีผู้ผ่านการคัดกรองตามกลุ่มเป้าหมายเป็นจำนวนรวม 402 คน คิดเป็นร้อยละ 94.15 สำหรับการนำเสนอผลการศึกษของการวิจัยจะแสดงตั้งแต่ข้อ 4.1-4.6

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ ได้แก่ อายุ เพศ อาชีพ มหาวิทยาลัยที่กำลังศึกษา/สำเร็จการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พื้นฐานครอบครัว โดยอธิบายข้อมูลค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ตามตารางที่ 4.1-4.7 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ของลักษณะทางอายุของกลุ่มตัวอย่าง

		Frequency	Percent
Valid		25	5.9
	21 - 25 ปี	234	54.8
	26 - 30 ปี	63	14.8
	31 - 35 ปี	35	8.2
	36 - 40 ปี	10	2.3
	น้อยกว่า 20 ปี	50	11.7
	มากกว่า 40 ปี	10	2.3
	Total	427	100.0

จากตารางที่ 4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 21-25 ปี จำนวน 234 คน รองลงมาคืออายุระหว่าง 26-30 ปี จำนวน 63 คน น้อยกว่า 20 ปี

จำนวน 50 คน 31-35 ปี จำนวน 35 คน ตามลำดับ ส่วนลำดับสุดท้าย คือ 36-40 ปี และมากกว่า 40 ปี มีจำนวน อย่างละ 10 คน

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ของลักษณะทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง

		Frequency	Percent
Valid		25	5.9
	ชาย	236	55.3
	หญิง	166	38.9
	Total	427	100.0

จากตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย 236 คน รองลงมา คือ เพศหญิง 166 คน

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ของอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง

		อาชีพ	Frequency	Percent
Valid			25	5.9
		เกษตร	1	.2
		เกษตรกร	1	.2
		ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	38	8.9
		ครู	1	.2
		โค้ชฟุตบอล	1	.2
		เทรนเนอร์	1	.2
		ธุรกิจส่วนตัว	1	.2
		ธุรกิจส่วนตัว	1	.2
		นักกอล์ฟอาชีพ	1	.2
		นักการเมือง	1	.2
		นักกีฬา	1	.2
		นักกีฬาอาชีพ	1	.2

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ของอาชีพของกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

อาชีพ	Frequency	Percent
นักเรียน/นักศึกษา	159	37.2
นักวิทยาศาสตร์การกีฬา	1	.2
ประกอบธุรกิจส่วนตัวที่เกี่ยวกับธุรกิจกีฬาหรือฟิตเนส	17	4.0
ประกอบธุรกิจส่วนตัวที่ไม่เกี่ยวกับธุรกิจกีฬาหรือฟิตเนส	13	3.0
ผู้ฝึกสอนกีฬา	1	.2
พนักงานบริษัท	88	20.6
พนักงานมหาวิทยาลัย	1	.2
พนักงานมหาวิทาลัย	1	.2
พนักงานส่วนงาน	1	.2
ลูกจ้างรายปีหน่วยงานราชการ	1	.2
ลูกจ้างโรงพยาบาล	1	.2
ลูกจ้างหน่วยงานราชการ	1	.2
ว่างงาน	2	.5
อาจารย์	2	.5
อาจารย์มหาวิทยาลัย	1	.2
อาชีพอิสระ	63	14.8
Total	427	100.0

จากตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีอาชีพเป็นนักเรียน/นักศึกษา จำนวน 159คน พนักงานบริษัท จำนวน88คน อาชีพอิสระ จำนวน 63 คน ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 38คน ผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัวที่เกี่ยวกับธุรกิจกีฬาและฟิตเนส จำนวน 17 คน และผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัวที่ไม่เกี่ยวกับธุรกิจกีฬาและฟิตเนส จำนวน 13 คน ตามลำดับ และยังมีอาชีพอื่น ๆ อีกจากกลุ่มตัวอย่างแต่จำนวนน้อย

ตารางที่ 4.4 ข้อมูลค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ของมหาวิทยาลัยที่ศึกษา/สำเร็จการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

		Frequency	Percent
Valid		8	1.9
	คณะวิทยาศาสตร์ สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	8	1.9
	คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	304	71.2
	คณะวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน	16	3.7
	คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและเทคโนโลยีการกีฬา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี	3	.7
	คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	16	3.7
	คณะวิทยาศาสตร์สุขภาพ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬาและการออกกำลังกาย มหาวิทยาลัยคริสเตียน	4	.9
	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร	13	3.0
	คณะสหเวชศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	14	3.3
	วิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา มหาวิทยาลัยมหิดล	41	9.6
	Total	427	100.0

จากตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจำแนกตามสถาบันการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม กำลังศึกษา/สำเร็จการศึกษาจาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 304 คน รองลงมาคือ มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 41 คน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 16 คน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา 16 คน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 14 คน มหาวิทยาลัยศิลปากร 13 คน มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม 8คน มหาวิทยาลัยคริสเตียน 4 คน และลำดับสุดท้าย มหาวิทยาลัยกรุงเทพคริสเตียนจำนวน 3 คน ซึ่งถือว่าได้ข้อมูลจากมหาวิทยาลัยที่อยู่ในกรุงเทพและปริมณฑลที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือสาขาที่เกี่ยวข้องกับกีฬาอย่างครบถ้วน โดยที่ 8 คน คิดเป็นร้อยละ 1.87% ที่ไม่ระบุการศึกษา

ตารางที่ 4.5 ข้อมูลค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ของรายได้เฉลี่ยต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง

		Frequency	Percent
Valid		25	5.9
	15,001 - 25,000 บาท	117	27.4
	25,001 - 35,000 บาท	46	10.8
	35,001- 45,000 บาท	27	6.3
	45,001 - 55,000 บาท	11	2.6
	น้อยกว่า 15,000 บาท	168	39.3
	มากกว่า 55,000 บาท	33	7.7
	Total	427	100.0

จากตารางที่ 4.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้น้อยกว่า 15,000 บาท จำนวน 168 คน รองลงมา คือ 15,001-25,000 บาท จำนวน 117 คน 25,001-35,000 บาท จำนวน 46 คน มากกว่า 55,000 บาท จำนวน 33 คน 35,001-45,000 บาท จำนวน 27 คน และลำดับสุดท้าย คือ 45,001-55,000 บาท จำนวน 11 คน

ตารางที่ 4.6 ข้อมูลค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ของพื้นฐานครอบครัวของกลุ่มตัวอย่าง

		Frequency	Percent
Valid		25	5.9
	เป็นผู้ประกอบการ	121	28.3
	ไม่เป็นผู้ประกอบการ	281	65.8
	Total	427	100.0

จากตารางที่ 4.6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพื้นฐานครอบครัวที่ไม่ได้เป็นผู้ประกอบการ จำนวน 281 คน ส่วนที่เหลือของผู้ตอบแบบสอบถามมีพื้นฐานครอบครัวที่ผู้ประกอบการ จำนวน 121 คน

จากการเก็บแบบสอบถามด้านประชากรศาสตร์ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ตัวแปรเชิงกลุ่มโดยใช้วิธีตารางไขว้ (Crosstab) ตามรายละเอียด ตามตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.7 ค่าสถิติการวิเคราะห์ตัวแปรเชิงกลุ่มระหว่างเพศ และอายุ โดยใช้วิธีตารางไขว้ (Crosstab)

			Gender* Age Crosstabulation				
			age				
				21 - 25 ปี	26 - 30 ปี	31 - 35 ปี	36 - 40 ปี
Gender		Count	25	0	0	0	0
		% within Age	100.0%	0.0%	0.0%	0.0%	0.0%
	ชาย	Count	0	126	40	23	9
		% within Age	0.0%	53.8%	63.5%	65.7%	90.0%
	หญิง	Count	0	108	23	12	1
		% within Age	0.0%	46.2%	36.5%	34.3%	10.0%
Total		Count	25	234	63	35	10
		% within Age	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

จากตาราง 4.7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเพศชาย อยู่ในช่วงอายุ 21-25 ปี มากที่สุดจำนวน 126 คน คิดเป็น 53.8% โดยผู้ตอบแบบสอบถามเพศหญิงอยู่ในช่วงอายุ 21-25 ปี มากที่สุดเช่นกัน จำนวน 108 คน คิดเป็น 46.2% สรุปจากค่าสถิติการวิเคราะห์ตัวแปรเชิงกลุ่มระหว่างเพศ และอายุ โดยใช้วิธีตารางไขว้ (Crosstab) แล้วพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายที่มีช่วงอายุ 21-25 ปี

ตารางที่ 4.8 ค่าสถิติการวิเคราะห์ตัวแปรเชิงกลุ่มระหว่าง เพศ และพื้นฐานครอบครัว โดยใช้วิธีตารางไขว้ (Crosstab)

Gender* Family Background Crosstabulation						
			Family Background			Total
				เป็น ผู้ประกอบการ	ไม่เป็น ผู้ประกอบการ	
Gender		Count	25	0	0	25
		% within Family Background	100.0%	0.0%	0.0%	5.9%
	ชาย	Count	0	70	166	236
		% within Family Background	0.0%	57.9%	59.1%	55.3%
	หญิง	Count	0	51	115	166
		% within Family Background	0.0%	42.1%	40.9%	38.9%
Total		Count	25	121	281	427
		% within Family Background	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

จากตารางที่ 4.8 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเพศชาย มีพื้นฐานทางครอบครัวไม่เป็นผู้ประกอบการมากที่สุด จำนวน 166 คน คิดเป็น 59.1% ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามผู้หญิง มีพื้นฐานทางครอบครัวไม่เป็นผู้ประกอบการมากที่สุดเช่นกันที่จำนวน 115 คน คิดเป็น 40.9% สรุปจากค่าสถิติการวิเคราะห์ตัวแปรเชิงกลุ่มระหว่างเพศ และพื้นฐานครอบครัว โดยใช้วิธีตารางไขว้ (Crosstab) แล้วพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายที่มีพื้นฐานทางครอบครัวที่ไม่เป็นผู้ประกอบการ

ตารางที่ 4.9 ค่าสถิติการวิเคราะห์ตัวแปรเชิงกลุ่มระหว่าง อายุ พื้นฐานครอบครัว โดยใช้วิธีตารางไขว้ (Crosstab)

Age * Family Background Crosstabulation						
			Family Background			Total
				เป็นผู้ประกอบการ	ไม่เป็นผู้ประกอบการ	
Age		Count	25	0	0	25
		% within Family Background	100.0%	0.0%	0.0%	5.9%
	21 - 25 ปี	Count	0	76	158	234
		% within Family Background	0.0%	62.8%	56.2%	54.8%
	26 - 30 ปี	Count	0	18	45	63
		% within Family Background	0.0%	14.9%	16.0%	14.8%
	31 - 35 ปี	Count	0	7	28	35
		% within Family Background	0.0%	5.8%	10.0%	8.2%
	36 - 40 ปี	Count	0	3	7	10
		% within Family Background	0.0%	2.5%	2.5%	2.3%
	น้อยกว่า 20 ปี	Count	0	14	36	50
		% within Family Background	0.0%	11.6%	12.8%	11.7%
	มากกว่า 40 ปี	Count	0	3	7	10
		% within Family Background	0.0%	2.5%	2.5%	2.3%
	Total	Count	25	121	281	427
		% within Family Background	100.0%	100.0%	100.0%	100.0%

จากตารางที่ 4.9 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม อายุ 21-25 ปี มีพื้นฐานครอบครัวไม่เป็นผู้ประกอบการมากที่สุดที่ จำนวน 158 คน คิดเป็น 56.2% สอดคล้องกับผู้ตอบแบบสอบถาม ช่วงอายุน้อยกว่า 20 ปี, อายุ 26-30 ปี, อายุ 31-35 ปี, 36-40 ปี และ อายุมากกว่า 40 ปี ที่มีพื้นฐานทางครอบครัว

ไม่เป็นผู้ประกอบการ จำนวน 36, 45, 28, 7 และ 7 คน ตามลำดับคิดเป็น 12.8%, 16%, 10%, 2.5% และ 2.5% ตามลำดับ สรุปจากค่าสถิติการวิเคราะห์ตัวแปรเชิงกลุ่มระหว่างอายุ และพื้นฐานครอบครัว โดยใช้วิธีตารางไขว้ (Crosstab) แล้วพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ที่อายุ 21-25 ปี มีพื้นฐานทางครอบครัวที่ไม่เป็นผู้ประกอบการ

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ในส่วนนี้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ เจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ บรรทัดฐานทางสังคม การรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการและความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ ธุรกิจด้านกีฬา โดยมีรายละเอียด ดังนี้

4.2.1 ด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude towards Entrepreneurship)

ตารางที่ 4.10 ข้อมูลค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการแปลความหมาย ระดับความคิดเห็น

	Mean	Std. Deviation	การแปลความหมาย
1. การเป็นผู้ประกอบการมีข้อดีกับท่านมากกว่าข้อเสีย	5.38	1.183	ค่อนข้างเห็นด้วย
2. อาชีพผู้ประกอบการเป็นที่น่าสนใจและสร้างแรงจูงใจสำหรับท่าน	5.56	1.318	เห็นด้วย
3. เมื่อท่านเล็งเห็น โอกาสและมีความพร้อมด้านทรัพยากรทางธุรกิจ ท่านจะตัดสินใจเริ่มต้นสร้างธุรกิจ	5.91	1.176	เห็นด้วย
4. การเป็นเจ้าของกิจการจะทำให้ท่านพึงพอใจอย่างมาก	5.71	1.275	เห็นด้วย
5. ท่านต้องการประกอบอาชีพเป็นผู้ประกอบการมากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับอาชีพอื่น	5.38	1.480	ค่อนข้างเห็นด้วย
รวม	5.588	1.2864	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับปัจจัยด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ และเมื่อพิจารณาแต่ละปัจจัยแล้วพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยถ้าเขาตั้งใจจะเป็นผู้ประกอบการ เขาควรเล็งเห็น โอกาสและมีความพร้อมด้านทรัพยากรทางธุรกิจเป็นลำดับแรก รองลงมาคือความพึงพอใจอย่างมากในการเป็นผู้ประกอบการ ความสนใจ

และสร้างแรงจูงใจจากอาชีพผู้ประกอบการ ลำดับสุดท้าย คือ ข้อดี ข้อเสียของการเป็นผู้ประกอบการ และความต้องการประกอบอาชีพเป็นผู้ประกอบการเมื่อเทียบกับอาชีพอื่น

4.2.2 ด้านบรรทัดฐานทางสังคม (Subjective Norm)

ตารางที่ 4.11 ข้อมูลค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการแปลความหมาย ระดับความคิดเห็น

	Mean	Std. Deviation	การแปลความหมาย
1. ครอบครัวมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของท่านต่อการจัดตั้งธุรกิจใหม่	4.91	1.754	ค่อนข้างเห็นด้วย
2. เพื่อนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของท่านต่อการจัดตั้งธุรกิจใหม่	4.10	1.634	เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยพอ ๆ กัน
3. ผู้ประกอบการด้านธุรกิจที่ท่านชื่นชอบ และ/หรือเพื่อร่วมงานมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของท่านต่อการจัดตั้งธุรกิจใหม่	5.04	1.524	ค่อนข้างเห็นด้วย
รวม	4.68	1.637	ค่อนข้างเห็นด้วย

จากตารางที่ 4.11 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามค่อนข้างเห็นด้วยกับปัจจัยด้านบรรทัดฐานทางสังคม และเมื่อพิจารณาแต่ละปัจจัยแล้วพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามค่อนข้างเห็นด้วยว่าผู้ประกอบการด้านธุรกิจที่ท่านชื่นชอบมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการจัดตั้งธุรกิจใหม่ รองลงมาคือครอบครัว และสุดท้าย คือ เพื่อน ที่ผู้ตอบแบบสอบถามค่อนข้างเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยพอ ๆ กัน

4.2.3 ด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ (Perceived Behavioral Control)

ตารางที่ 4.12 ข้อมูลค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการแปลความหมายระดับความคิดเห็น

	Mean	Std. Deviation	การแปลความหมาย
1. ท่านมีการวางแผนเพื่อจัดตั้งธุรกิจที่มีความเป็นไปได้และมั่นคง	5.35	1.498	ค่อนข้างเห็นด้วย
2. ท่านสามารถควบคุมกระบวนการในการจัดตั้งธุรกิจใหม่	4.97	1.437	ค่อนข้างเห็นด้วย
3. ท่านทราบถึงรายละเอียดในภาคปฏิบัติที่สำคัญต่อการจัดตั้งและดำเนินงานธุรกิจใหม่	4.79	1.584	ค่อนข้างเห็นด้วย
4. ในฐานะผู้ประกอบการ ท่านทราบถึงวิธีการดำเนินโครงการธุรกิจใหม่	4.72	1.576	ค่อนข้างเห็นด้วย
5. เมื่อท่านเล็งเห็นถึงของ โอกาสในการประสบความสำเร็จ ท่านใช้ความพยายามเพื่อจัดตั้งธุรกิจใหม่	5.58	1.332	เห็นด้วย
รวม	5.082	1.4854	ค่อนข้างเห็นด้วย

จากตารางที่ 4.12 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามค่อนข้างเห็นด้วยกับปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ และเมื่อพิจารณาแต่ละปัจจัยแล้วพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยในการตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ ถ้าเขาเล็งเห็นถึงของ โอกาสในการประสบความสำเร็จ เขาจะใช้ความพยายามเพื่อจัดตั้งธุรกิจ และมีความเห็นค่อนข้างเห็นด้วยในการตั้งใจเป็นผู้ประกอบการถ้ามีการวางแผนที่มีความเป็นไปได้และมั่นคง หรือสามารถควบคุมกระบวนการในการจัดตั้งธุรกิจ หรือทราบถึงรายละเอียดในภาคปฏิบัติที่สำคัญในการจัดตั้งและดำเนินธุรกิจ และสุดท้าย ค่อนข้างเห็นด้วย ถ้าทราบถึงวิธีการดำเนินโครงการธุรกิจใหม่

4.2.4 ด้านความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur Intention)

ตารางที่ 4.13 ข้อมูลค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการแปลความหมายระดับความคิดเห็น

	Mean	Std. Deviation	แปลความหมาย
1. ท่านพร้อมทุ่มเทและทำทุกสิ่งเพื่อที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ	5.56	1.460	เห็นด้วย
2. เป้าหมายในอาชีพของท่านคือการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ	5.25	1.640	ค่อนข้างเห็นด้วย
3. ท่านจะใช้ความพยายามทุกอย่างเพื่อจะสร้างและดำเนินธุรกิจของตัวเอง	5.47	1.446	ค่อนข้างเห็นด้วย
4. ฉันมุ่งมั่นที่จะจัดตั้งและดำเนินธุรกิจในอนาคต	5.52	1.488	เห็นด้วย
5. ท่านวิเคราะห์และตัดสินใจอย่างเป็นระบบต่อการเริ่มต้นจัดตั้งและดำเนินธุรกิจใหม่	5.36	1.409	ค่อนข้างเห็นด้วย
6. ท่านมีความตั้งใจอย่างแน่วแน่เพื่อที่จะจัดตั้งและดำเนินงานธุรกิจใหม่ในอนาคต	5.43	1.512	ค่อนข้างเห็นด้วย
รวม	5.431	1.4925	ค่อนข้างเห็นด้วย

จากตารางที่ 4.13 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามค่อนข้างเห็นด้วยกับปัจจัยด้านความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬา และเมื่อพิจารณาแต่ละปัจจัยแล้วพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามค่อนข้างเห็นด้วยในความพร้อมทุ่มเทและทำทุกสิ่งเพื่อที่จะเป็นผู้ประกอบการทางธุรกิจ รองลงมาคือ ความมุ่งมั่นที่จะจัดตั้งธุรกิจและดำเนินการในอนาคต แต่ผู้สอบถามก็มีความคิดเห็นค่อนข้างเห็นด้วยในเรื่องของการใช้ความพยายามทุกอย่าง หรือ ความตั้งใจอย่างแน่วแน่ หรือ การวิเคราะห์และตัดสินใจอย่างเป็นระบบในการจัดตั้งและดำเนินธุรกิจ และสุดท้ายคือเป้าหมายในอาชีพที่จะเป็นผู้ประกอบการ

4.3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA)

การพิจารณาตัวแปรต้น โดยศึกษาตัวแปรต้นใดบ้างที่มีความสัมพันธ์ต่อตัวแปรตาม โดยจากการศึกษา ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (A Theory of Planned Behavior) ที่คิดค้นโดย Ajzen (1991) ที่อธิบายว่ามนุษย์จะมีการแสดงพฤติกรรมผ่านความเชื่อ 3 ประการ ได้แก่ 1. ความเชื่อเกี่ยวกับพฤติกรรม (Behavioral Beliefs) 2. ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง (Normative Beliefs) และ 3. ความเชื่อ

เกี่ยวกับความสามารถในการควบคุม (Control Beliefs) ซึ่งทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนนั้นก็ถูกนำมาดัดแปลงเป็นแบบทดสอบที่ใช้ศึกษาทำนายถึงความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ ที่เรียกว่าแบบสอบถาม Entrepreneur Intention Questionnaire (EIQ) ของ Linan and Chen (2009) ที่ถูกใช้ในงานวิจัยต่าง ๆ เช่น อนุช รุ่งสุข ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี จำนวน 260 คน พบว่า ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ปัจจัยด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ ปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม ปัจจัยด้านการจัดการศึกษาสู่การเป็นผู้ประกอบการ และงานวิจัยอื่น ๆ เป็นต้น

การวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis)

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบของปัจจัยที่ส่งผลต่อตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เนื่องจากปัจจัยที่ได้รวบรวมข้อมูลนั้นมีความหลากหลายซึ่งปัจจัยอาจมีความสัมพันธ์กันเอง ดังนั้นจะต้องมีการรวมกลุ่มตัวแปรที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันให้เป็นองค์ประกอบเดียวกัน โดยผลของการวิเคราะห์องค์ประกอบตัวแปรมีดังต่อไปนี้

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบสอบถามที่มาจากแบบวัดความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur Intention Questionnaire: EIQ) ของ Linan and Chen (2009) และทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (A Theory of Planned Behavior) ที่คิดค้นโดย Ajzen (1991) ซึ่งประกอบไปด้วยเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ 5 คำถาม, บรรทัดฐานทางสังคม 3 คำถาม, และการรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรม 5 คำถาม ส่วนคำถามเรื่องความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการมี 6 คำถาม จากนั้นได้ทำการตรวจสอบความเหมาะสมของการวิเคราะห์องค์ประกอบเพื่อหาโครงสร้างที่แท้จริงจากค่า KMO (Kaiser-Meyer-Olkin) ซึ่งเป็นค่าที่ใช้วัดความเหมาะสมของข้อมูลตัวอย่างที่จะนำวิเคราะห์โดยเทคนิค Factor Analysis ซึ่งจะต้องมีค่า KMO เข้าใกล้ 1 แต่ไม่ควรต่ำกว่า 0.5 (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546)

ตารางที่ 4.14 ค่าสถิติของไคเซอร์-ไมเยอร์-โอลกิน (Kaiser-Meyer-Olkin: KMO) และค่าสถิติ (Bartlett's Test of Sphericity)

KMO and Bartlett's Test		
Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy.		.942
Bartlett's Test of Sphericity	Approx. Chi-Square	6103.977
	df	171
	Sig.	.000

โดยการตรวจสอบข้อมูล ได้ค่า KMO ของชุดข้อมูล เท่ากับ 0.942 แสดงให้เห็นว่าข้อมูลทั้งหมดและตัวแปรต่าง ๆ นั้น มีความสัมพันธ์กัน สามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ และจากค่าสถิติของบาร์ทเลท (Bartlett's Test of Sphericity) พบว่าค่าสถิติไค-แอสควร์ (Approx. Chi-Square) ที่ใช้ในการทดสอบมีค่าเท่ากับ 6103.977 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05แสดงให้เห็นว่าเมตริกสหสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ มีความสัมพันธ์ ดังนั้นเมตริกสหสัมพันธ์จึงเหมาะสมที่จะใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ได้ ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์หาโครงสร้างที่แท้จริงของตัวแปรต้นและตัวแปรตาม

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบการหาโครงสร้างที่แท้จริงด้วยวิธี Principle Component Analysis เป็นวิธีสกัดตัวแปรที่นิยมมากที่สุด โดยกำหนด Number of Factors เป็น 4 เนื่องจากเราทราบถึงจำนวนของปัจจัยได้อย่างชัดเจนจาก Entrepreneur Intention Questionnaire (EIQ) ของ Linan and Chen (2009) ที่ได้รับการยอมรับและถูกใช้ในการศึกษาถึงความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการในหลายงานวิจัย นอกจากนี้ยังมีการกำหนดการหมุนด้วยวิธี Obliqueแบบ Direct Oblimin ที่ใช้ในกรณีที่ตัวแปรแต่ละตัวมีความสัมพันธ์กัน (ปรียา อภิภูณ โยภาส, 2558) ซึ่งตรงกับการวิเคราะห์ของผู้วิจัยและข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญตอนทำ IOC ว่าตัวแปรละตัวมีความสัมพันธ์กัน (The variables are not independent)

หลังจากผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบแล้ว ผู้วิจัยจำเป็นต้องรวมข้อคำถามของตัวแปรด้านความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬา (Sport Entrepreneur Intention) 6 คำถาม ปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ (Perceived Behavioral Control) 1 คำถาม และปัจจัยด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude towards Entrepreneurship) 1 คำถามเข้าไว้ด้วยกัน เนื่องจากข้อคำถามของปัจจัยที่กล่าวมาบรรจุอยู่ในองค์ประกอบเดียวกัน และตั้งชื่อรวมว่าเป็นปัจจัยด้านความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการกีฬา (Entrepreneur Intention) ดังแสดงในตาราง 4.12 ดังนี้

ตารางที่ 4.15 คำนวณน้ำหนักองค์ประกอบภายใต้การหมุนแกนด้วยวิธี Oblique แบบ Direct Oblimin ของตัวแปรทั้งหมด

Pattern Matrix ^a				
	Component			
	1	2	3	4
EI3	.829			
EI4	.788			
EI1	.760			
EI6	.748			
EI5	.652			
EI2	.639			
PB5	.556			
AE3	.548			
SN2		.842		
SN1		.830		
SN3		.558		
PB3			-.853	
PB4			-.841	
PB2			-.802	
PB1			-.636	
AE1				.818
AE4				.665
AE2				.643
AE5				.571

Extraction Method: Principal Component Analysis.

Rotation Method: Oblimin with Kaiser Normalization.a

a. Rotation converged in 21 iterations.

จึงสรุปได้ว่า

ตัวแปร EI_Factor ข้อคำถาม 8 ข้อ

ตัวแปร SN_Factor ข้อคำถาม 3 ข้อ

ตัวแปร PB_Factor ข้อคำถาม 4 ข้อ

ตัวแปร AE_Factor ข้อคำถาม 4 ข้อ

EI= ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬา (Sport Entrepreneur Intention) เป็นตัวแปรตาม และหมายเลขแสดงถึงลำดับที่ของคำถาม

PB=ปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ (Perceived Behavioral Control) เป็นตัวแปรต้นและหมายเลขแสดงถึงลำดับที่ของคำถาม

AE=ปัจจัยด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude towards Entrepreneurship) เป็นตัวแปรต้นและหมายเลขแสดงถึงลำดับที่ของคำถาม

SN=ด้านบรรทัดฐานทางสังคม (Subjective Norm) เป็นตัวแปรต้นและหมายเลขแสดงถึงลำดับที่ของคำถาม

4.4 ผลการวิเคราะห์ตามสมมติฐานการวิจัยโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression)

ผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธี Enter ในการแปลผลการวิจัยครั้งนี้

4.4.1 การนำเสนอสมการความสัมพันธ์รูปเชิงเส้นตรง ครั้งที่ 1

ตารางที่ 4.16 แสดงตัวแบบที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ครั้งที่ 1

Model Summary				
Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.836 ^a	.700	.697	.67078

จากตารางที่ 4.16 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬา ด้วยวิธีการถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่าค่า Adjusted R Square เท่ากับ 0.697 แสดงว่าตัวแปรต้นทั้ง 3 ตัวสามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรตามได้ ร้อยละ 69.7 ส่วนอีกร้อยละ 30.3 เป็นอิทธิพลของตัวแปรอื่น ๆ

ตารางที่ 4.17 ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของตัวแบบ ครั้งที่ 1

ANOVA ^a						
	Model	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	417.276	3	139.092	309.135	.000 ^b
	Residual	179.076	398	.450		
	Total	596.353	401			

a. Dependent Variable: EI_Factor

b. Predictors: (Constant), PB_Factor, SN_Factor, AE_Factor

สมมติฐาน

H0: ตัวแปรต้นทุกตัวไม่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

H1: ตัวแปรต้นอย่างน้อยหนึ่งตัวมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้คือ $= 0.05$ มีค่ามากกว่า F-test ที่มีค่า Sig. ที่ 0.000 จึงปฏิเสธ H0 ซึ่งหมายถึง มีตัวแปรต้นอย่างน้อยหนึ่งตัวมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ตารางที่ 4.18 ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ครั้งที่ 1

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	.517	.184		2.805	.005
	AE_Factor	.527	.037	.479	14.125	.000
	SN_Factor	.008	.029	.008	.277	.782
	PB_Factor	.414	.031	.461	13.342	.000

จากตารางที่ 4.18

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude towards Entrepreneurship) ส่งผลกระทบทางบวกต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

H0: ตัวแปรต้นด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude towards Entrepreneurship) ไม่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

H1: ตัวแปรต้นด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude towards Entrepreneurship) มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

จากการวิเคราะห์ในภาพรวมพบว่ามีค่า Sig. (P-Value) อยู่ที่ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ที่ค่านัยสำคัญระดับ 0.05 แสดงการปฏิเสธ H0 (สมมติฐานหลัก) และยอมรับ H1 (สมมติฐานรอง) คือยอมรับว่าเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude towards Entrepreneurship) มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬา

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านบรรทัดฐานทางสังคม (Subjective Norm) ส่งผลกระทบทางบวกต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

H0: ตัวแปรต้นด้านบรรทัดฐานทางสังคม (Subjective Norm) ไม่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

H1: ตัวแปรต้นด้านบรรทัดฐานทางสังคม (Subjective Norm) มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

จากการวิเคราะห์ในภาพรวมพบว่ามีค่า Sig. (P-Value) อยู่ที่ 0.782 ซึ่งมากกว่า 0.05 ที่ค่านัยสำคัญระดับ 0.05 แสดงการยอมรับ H0 (สมมติฐานหลัก) และปฏิเสธ H1 (สมมติฐานรอง) คือยอมรับว่าบรรทัดฐานทางสังคม (Subjective Norm) ไม่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬา

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ (Perceived Behavioral Control) ส่งผลกระทบบางบวกต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

H0: ตัวแปรต้นด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ (Perceived Behavioral Control) ไม่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

H1: ตัวแปรต้นด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ (Perceived Behavioral Control) มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

จากการวิเคราะห์ในภาพรวมพบว่ามีค่า Sig. (P-Value) อยู่ที่ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ที่ค่านัยสำคัญระดับ 0.05 แสดงการปฏิเสธ H0 (สมมติฐานหลัก) และยอมรับ H1 (สมมติฐานรอง) คือ ยอมรับว่าการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ (Perceived Behavioral Control) มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬา

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอย (Unstandardized Coefficients Beta) จากตาราง 4.18 ข้างต้น จึงสามารถเขียนสมการถดถอยเชิงเส้นได้ ดังนี้

$$Y = 0.527 (\text{Attitude towards Entrepreneurship}) + 0.008 (\text{Subjective Norm}) + 0.414 (\text{Perceived Behavioral Control}) + 0.517$$

และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน (Standard Coefficients Beta) จึงสามารถกล่าวได้ว่า ปัจจัยด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude towards Entrepreneurship) มีอิทธิพลที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬา มากที่สุด รองลงมา คือปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ (Perceived Behavioral Control) และปัจจัยด้านบรรทัดฐานทางสังคม (Subjective Norm) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน เท่ากับ 0.479, 0.461 และ 0.008 ตามลำดับ แต่เมื่อพิจารณาจากค่า Sig หรือ P-Value นั้นพบว่า ปัจจัยที่ 2 คือปัจจัยด้านบรรทัดฐานทางสังคม (Subjective Norm) มีค่า Sig หรือ P-value เท่ากับ 0.782 ซึ่งมากกว่า 0.05 ที่ค่านัยสำคัญระดับ 0.05 แสดงการยอมรับ H0 (สมมติฐานหลัก) และปฏิเสธ H1 (สมมติฐานรอง) คือ ยอมรับว่าบรรทัดฐานทางสังคม (Subjective Norm) ไม่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬา เพราะฉะนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่าบรรทัดฐานทางสังคม (Subjective Norm) ไม่มีผลต่อ

ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาจึงต้องนำออกจากสมการและแปรผลอีกครั้งด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS) เพื่อนำไปสู่โมเดลในลำดับที่ 2 ดังนี้

4.4.2 การนำเสนอสมการความสัมพันธ์รูปเชิงเส้นตรง ครั้งที่ 2

ตารางที่ 4.19 แสดงตัวแบบที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ ครั้งที่ 2

Model Summary				
Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.836 ^a	.700	.698	.67000

จากตารางที่ 4.19 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬา ด้วยวิธีการถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่าค่า Adjusted R Square เท่ากับ 0.698 แสดงว่าตัวแปรต้นทั้ง 2 ตัว สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรตามได้ ร้อยละ 69.8 ส่วนอีกร้อยละ 30.2 เป็นอิทธิพลของตัวแปรอื่น ๆ

ตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณของตัวแบบ ครั้งที่ 2

ANOVA ^a						
Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	417.242	2	208.621	464.739	.000 ^b
	Residual	179.111	399	.449		
	Total	596.353	401			

a. Dependent Variable: EI_Factor

b. Predictors: (Constant), PB_Factor, AE_Factor

สมมติฐาน

H0: ตัวแปรต้นทุกตัวไม่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

H1: ตัวแปรต้นอย่างน้อยหนึ่งตัวมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้คือ $= 0.05$ มีค่ามากกว่า F-test ที่มีค่า Sig. ที่ 0.000 จึงปฏิเสธ H_0 ซึ่งหมายถึง มีตัวแปรต้นอย่างน้อยหนึ่งตัวมีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ตารางที่ 4.21 ตารางผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ครั้งที่ 2

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	.535	.173		3.096	.002
	AE_Factor	.528	.037	.480	14.363	.000
	PB_Factor	.416	.030	.463	13.838	.000

จากตารางที่ 4.21

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude towards Entrepreneurship) ส่งผลกระทบทางบวกต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

H_0 : ตัวแปรต้นด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude towards Entrepreneurship) ไม่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

H_1 : ตัวแปรต้นด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude towards Entrepreneurship) มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

จากการวิเคราะห์ในภาพรวมพบว่ามีค่า Sig. (P-Value) อยู่ที่ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ที่ค่านัยสำคัญระดับ 0.05 แสดงการปฏิเสธ H_0 (สมมติฐานหลัก) และยอมรับ H_1 (สมมติฐานรอง) คือ ยอมรับว่าเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude towards Entrepreneurship) มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬา

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ (Perceived Behavioral Control) ส่งผลกระทบบางบวกต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

H0: ตัวแปรต้นด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ (Perceived Behavioral Control) ไม่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

H1: ตัวแปรต้นด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ (Perceived Behavioral Control) มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

จากการวิเคราะห์ในภาพรวมพบว่ามีค่า Sig. (P-Value) อยู่ที่ 0.000 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 ที่ค่านัยสำคัญระดับ 0.05 แสดงการปฏิเสธ H0 (สมมติฐานหลัก) และยอมรับ H1 (สมมติฐานรอง) คือ ยอมรับว่าการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ (Perceived Behavioral Control) มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬา

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอย (Unstandardized Coefficients Beta) จากตาราง 4.18 ข้างต้น จึงสามารถเขียนสมการถดถอยเชิงเส้นได้ ดังนี้

$$Y = 0.528(\text{Attitude towards Entrepreneurship}) + 0.416(\text{Perceived Behavioral Control}) + 0.535$$

และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน (Standard Coefficients Beta) จึงสามารถกล่าวได้ว่า ปัจจัยด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude towards Entrepreneurship) มีอิทธิพลที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬา มากที่สุด รองลงมา คือปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ (Perceived Behavioral Control) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน เท่ากับ 0.480 และ 0.463 ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาจากค่า Sig หรือ P-Value นั้นพบว่าทั้งปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude towards Entrepreneurship) และปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ (Perceived Behavioral Control) มีค่า Sig หรือ P-value น้อยกว่า 0.05 ที่ค่านัยสำคัญระดับ 0.05 เพราะฉะนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่าปัจจัยทั้ง 3 ด้านปฏิเสธ H0 (สมมติฐานหลัก) และยอมรับ H1 (สมมติฐานรอง) ซึ่งหมายถึงปัจจัยทั้ง 3 ด้าน มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬา ซึ่งถือว่าเป็นโมเดลสุดท้าย (Final Model)

4.4.3 การทดสอบตัวแปรตามและค่าความคลาดเคลื่อนเป็นตัวแปรที่มีการแจกแจงแบบปกติ (Normality)

ตารางที่ 4.22 ค่าการทดสอบโคโมโกรอฟ สเมอร်นอฟ (One-Sample Kolmogorov-Smirnov Test)

One-Sample Kolmogorov-Smirnov Test					
		EI_Factor	SN_Factor	PB_Factor	AE_Factor
N		402	402	402	402
Normal Parameters ^{a,b}	Mean	5.5075	4.6816	4.9571	5.5081
	Std. Deviation	1.21949	1.28585	1.35679	1.10898
Most Extreme Differences	Absolute	.110	.085	.085	.092
	Positive	.110	.042	.066	.089
	Negative	-.099	-.085	-.085	-.092
Test Statistic		.110	.085	.085	.092
Asymp. Sig. (2-tailed)		.000 ^c	.000 ^c	.000 ^c	.000 ^c

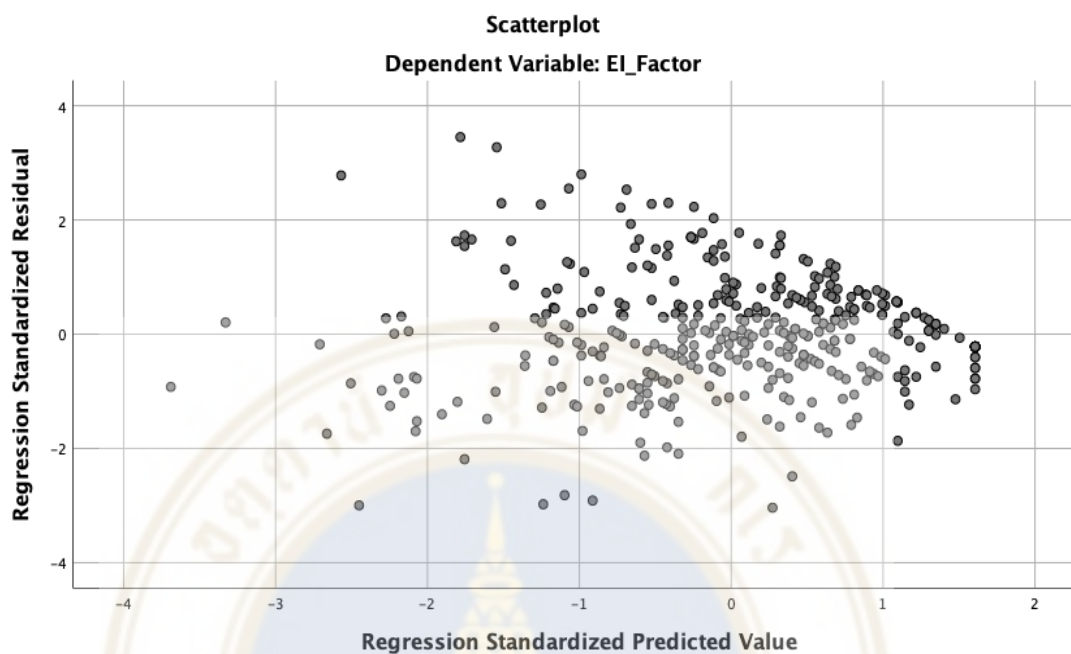
a. Test distribution is Normal.

b. Calculated from data.

จากตารางที่ 4.22 พบว่าเงื่อนไขที่สำคัญข้อหนึ่งในการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) กำหนดค่าตัวแปรตามและค่าความคลาดเคลื่อนต้องเป็นตัวแปรที่มีการแจกแจงแบบปกติ โดยผู้วิจัยได้ทำการทดสอบโดยใช้วิธี Kolmogorov-Smirnov Test โดยมีระดับนัยสำคัญที่มากกว่า 0.05 ซึ่งผลการทดสอบ พบว่า ระดับนัยสำคัญ หรือ ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 น้อยกว่า 0.05 แสดงว่าตัวแปรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีการแจกแจงแบบไม่ปกติ

แต่เนื่องจากทฤษฎีแวนโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง (Central Limit Theorem) ระบุว่า สำหรับประชากรใด ๆ ถ้าเก็บตัวอย่างในจำนวนมากพอ การกระจายของค่าตัวอย่างดังกล่าวจะมีแวนโน้มใกล้เคียงกับการกระจายแบบธรรมชาติ (Normal Distribution) ซึ่งทฤษฎีแวนโน้มเข้าสู่ส่วนกลาง ระบุว่าจำนวนของกลุ่มตัวอย่างที่ทำให้การแจกแจงเป็นแบบปกติ ควรมีมากกว่า 30 ตัวอย่าง (Bland, 1996) ซึ่งในงานวิจัยครั้งนี้มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ทั้งหมด 402 ตัวอย่าง ถือว่าตัวแปรตามและค่าความคลาดเคลื่อนเป็นตัวแปรที่มีการแจกแจงปกติ

4.4.4 ทดสอบค่าแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนเป็นค่าคงที่ (Homoscedastic)

ภาพที่ 4.1 การทดสอบค่าแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนเป็นค่าคงที่โดยใช้ Scatterplot

จากภาพที่ 4.23 พบว่า การทดสอบว่าค่าแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนเป็นค่าคงที่ โดยพิจารณาแผนภาพการกระจาย Scatter Plot พบว่า ค่าความคลาดเคลื่อนส่วนใหญ่กระจายอยู่เหนือและใต้ระดับ 0 ซึ่งจากการกระจายตัวอยู่ในช่วงแคบ ไม่ว่า Y จะเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางใด จึงสรุปว่าค่าความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนเป็นค่าคงที่

4.4.5 การทดสอบความเป็นอิสระจากกันค่าความคลาดเคลื่อน (Residual Error)

ตารางที่ 4.23 ค่าความคลาดเคลื่อน (Residual Error) เพื่อทดสอบอิสระต่อกัน

Model Summary					
Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Durbin-Watson
1	.836 ^a	.700	.698	.67000	Durbin-Watson

การตรวจสอบค่าความคลาดเคลื่อน (Residual Error) เพื่อตรวจสอบความเป็นอิสระต่อกัน โดยการตรวจสอบโดยใช้สถิติ Durbin-Watson ในการทดสอบ โดยค่า Durbin Watson ต้องอยู่ระหว่าง 1.5-2.5 นั้น หมายถึงค่าความคลาดเคลื่อนเป็นอิสระต่อกัน หรือไม่เกิดปัญหา Autocorrelation

จากตารางที่ 4.24 พบว่าค่า Durbin-Watson เท่ากับ ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 1.5-2.5 สรุปได้ว่าค่าความคลาดเคลื่อนเป็นอิสระต่อกัน หรือไม่เกิดปัญหา Autocorrelation

4.4.6 ปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Multicollinearity)

ตารางที่ 4.24 ตารางผลการทดสอบค่า Tolerance และค่า Variance Inflation Factor (VIF)

Model		Collinearity Statistics	
		Tolerance	VIF
1	(Constant)		
	AE_Factor	.673	1.487
	PB_Factor	.673	1.487

หากตัวแปรต้นแต่ละตัวนั้นมีความสัมพันธ์กันมาก อาจจะทำให้อิทธิพลของตัวแปรต้นต่อตัวแปรตามคล้ายคลึงกันเกินไปจนไม่แตกต่าง และไม่สามารถแยกอิทธิพลของตัวแปรต้นที่เกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรได้ จึงจะต้องมีการวิเคราะห์ถึงปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นโดยใช้ค่าสถิติ VIF และ Tolerance โดยควรมีค่า VIF น้อยกว่า 10 และ Tolerance มีค่ามากกว่า 0.1 จึงจะไม่เกิดปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น ซึ่งจากตารางพบว่า การทดสอบอยู่ในเงื่อนไข คือทุกปัจจัยมีค่า VIF น้อยกว่า 10 และมีค่า Tolerance มากกว่า 0.1 จึงสรุปได้ว่าไม่มีปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ

4.5 บทสรุป

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในด้านประชากรศาสตร์สามารถสรุปได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุ 21-25 ปี จบศึกษาปริญญาตรีด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามเป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัยที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ครอบคลุมมหาวิทยาลัย โดยส่วนใหญ่มาจากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ลดลงตามลำดับ โดยผลการวิเคราะห์ห้วงค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory

Factor Analysis: EFA) พบว่า ค่าสถิติของ ไคเซอร์-ไมเยอร์-โอลกิน มีค่าเท่ากับ 0.942 และมีค่ามากกว่า 0.8 ซึ่งสามารถบ่งบอกได้ว่าข้อมูลทั้งหมด และตัวแปรต่าง ๆ นั้น มีความสัมพันธ์กันดีมากสามารถนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้ หลังจากนั้นได้มีการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis) ตามแบบการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) ซึ่งผลการวิเคราะห์พบว่า จากจำนวนตัวแปรต้นและตัวแปรตามทั้งหมด จำนวน 19 ตัวแปรนั้นสามารถจัดได้จำนวน 4 ปัจจัย หลังจากนั้นได้มีการนำตัวแปรต้นและตัวแปรตามมาทำการแปลผลตามสมมติฐานการวิจัยโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis: MFA) ผ่านระบบโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS) โดยผู้วิจัยเลือกใช้วิธี Enter โดยพบว่า ค่า Adjusted R Square เท่ากับ 0.697 ซึ่งหมายความว่าตัวแปรต้นหรือตัวแปรอิสระทั้ง 3 ปัจจัยมี อิทธิพลที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ได้ร้อยละ 69.7 เมื่อผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis: MFA) ในครั้งที่ 1 พบว่า มีปัจจัยด้านบรรทัดฐานทางสังคม (Social Norm) มีค่า Sig. (P-value) อยู่ที่ 0.782 ซึ่งมากกว่า 0.05 ที่ค่านัยสำคัญระดับ 0.05 แสดงการยอมรับ H₀ (สมมติฐานหลัก) และปฏิเสธ H₁ (สมมติฐานรอง) คือ ยอมรับว่า ปัจจัยด้านบรรทัดฐานทางสังคม (Social Norm) ไม่มีผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬา จึงต้องนำออกจากสมการแล้วทำการวิเคราะห์ผลใหม่ในครั้งที่ 2 พบว่า ตัวแปรต้นจำนวนทั้งหมด 2 ตัวแปร ส่งผลทางบวก หรือ มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬา อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ปัจจัยด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ ปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังมีการตรวจสอบ Autocorrelation และ Multicollinearity ซึ่งพบว่าไม่เกิดปัญหา และผลการทดสอบพบว่าค่าแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนเป็นค่าคงที่โดยพิจารณาจาก Scatter Plot ที่มีการกระจายในช่วงแคบ เพราะฉะนั้นสรุปได้ว่าจุดของความสัมพันธ์มีลักษณะแบบ Homoscedastic

บทที่ 5

การสรุปผล อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ

5.1 การสรุปผลการศึกษาวิจัย

5.1.1 สรุปผลข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย 236 คน (ร้อยละ 55.3) มีอายุระหว่าง 21-25 ปี (ร้อยละ 54.8) ประกอบอาชีพ นักเรียน/นักศึกษา 159 คน (ร้อยละ 37.2) โดยมาจากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 304 คน (ร้อยละ 71.2) รายได้ น้อยกว่า 15,000 บาท จำนวน 168 คน (ร้อยละ 39.3) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีพื้นฐานครอบครัวที่ไม่ได้เป็นผู้ประกอบ จำนวน 281 คน (ร้อยละ 65.8)

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้มีการนำข้อมูลด้านประชากรศาสตร์มาวิเคราะห์ตัวแปรเชิงกลุ่มโดยใช้วิธีตารางไขว้ (Crosstab) ได้แก่ เพศ อายุ และพื้นฐานครอบครัว มาวิเคราะห์เพิ่ม เนื่องจาก ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ 3 ตัวนี้ ที่แตกต่างกันมีผลต่อลักษณะและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน (ณัฐวุฒิ วิเศษ, 2554) ซึ่งพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ที่มีช่วงอายุ 21-25 ปี โดยพื้นฐานครอบครัวไม่เป็นผู้ประกอบการ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการกีฬา ตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (A Theory of Planned Behavior) ประกอบด้วยปัจจัยด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude towards Entrepreneurship) ปัจจัยด้านบรรทัดฐานทางสังคม (Subjective Norm) และปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ (Perceived Behavioral Control) พบว่า ในกลุ่มตัวอย่าง 402 คน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude towards Entrepreneurship) มากที่สุด ซึ่งเมื่อเขาเล็งเห็น โอกาสและความพร้อมด้านทรัพยากรทางธุรกิจ เขาจะตัดสินใจเริ่มสร้างธุรกิจซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญมากที่สุดในด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ โดยปัจจัยอื่น ๆ ที่รองลงมา คือ ปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการและปัจจัยด้านบรรทัดฐานทางสังคม ตามลำดับ

ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือ ศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

พบว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวน 402 คน มีความเห็นในระดับค่อนข้างเห็นด้วย โดยปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการมากที่สุด คือ ท่านพร้อมทุ่มเทและทำทุกสิ่งเพื่อที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ รองลงมา ได้แก่ ท่านมีความมุ่งมั่นที่จะจัดตั้งและดำเนินธุรกิจในอนาคต ท่านพร้อมจะใช้ความพยายามทุกอย่างเพื่อจะสร้างและดำเนินธุรกิจของตัวเอง ท่านมีความตั้งใจอย่างแน่วแน่เพื่อที่จะจัดตั้งและดำเนินงานธุรกิจใหม่ในอนาคต ท่านวิเคราะห์และตัดสินใจอย่างเป็นระบบต่อการเริ่มต้นจัดตั้งและดำเนินธุรกิจใหม่ และเป้าหมายในอาชีพของท่านคือการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ ตามลำดับ

5.1.2 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานการศึกษา

จากการทดสอบสมมติฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือ ศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล มีผลการทดสอบสมมติฐาน ดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยทางด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude towards Entrepreneurship) ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือ ศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude towards Entrepreneurship) ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการกีฬา ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ González-Serrano (2018), อนงค์ รุ่งสุข (2559), Shah and Soomro (2017) และ Eysel and Durmaz (2019) ที่พบว่า ปัจจัยทางด้านเจตคติส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ และงานวิจัยของ Ana Naia et al. (2017) ที่ศึกษา ความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาวิทยาศาสตร์การกีฬาผ่านทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน โดยกลุ่มตัวอย่างมาจากนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์การกีฬามหาวิทยาลัยอิสบอน จำนวน 379 คน พบว่า ปัจจัยด้านทัศนคติในการเป็นผู้ประกอบการก็ส่งผลบวกอย่างมีนัยสำคัญเช่นกันต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ

ดังนั้น สรุปได้ว่า นักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือ ศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการที่ดี เมื่อเขาเล็งเห็นโอกาส และมีความพร้อมทางด้านทรัพยากรทางธุรกิจ หรือการเป็นเจ้าของกิจการสร้างความพึงพอใจให้เขาได้อย่างมาก นั่นเอง

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยทางด้านบรรทัดฐานทางสังคม (Subjective Norm) ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือ ศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยทางด้านบรรทัดฐานทางสังคม (Subjective Norm) ไม่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬา ซึ่งตรงข้ามกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และตรงกันข้ามกับงานวิจัยที่พบว่า ปัจจัยด้านบรรทัดฐานทางสังคมส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ได้แก่ งานวิจัยของ Shah and Soomro (2017) ที่พบว่า นักศึกษาภาครัฐของมหาวิทยาลัยในปากีสถาน มีปัจจัยบรรทัดฐานทางสังคมเป็นผลบวกต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ หรืองานวิจัย Ana Naia et al. (2017) ที่พบว่าปัจจัยด้านบรรทัดฐานทางสังคมส่งผลลบต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ เช่นเดียวกับมานิตย์ มัลลวงค์, วิวัฒน์ โชติกร เรื่องจันทร์ (2564) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เชียงใหม่ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 230 คน พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการสูงสุด ได้แก่ บรรทัดฐานทางสังคม

อย่างไรก็ดีจากการศึกษาวิจัยนี้ที่พบว่าบรรทัดฐานทางสังคมไม่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬา โดยอธิบายได้ว่าบรรทัดฐานทางสังคมซึ่งประกอบไปด้วยพื้นฐานครอบครัวที่ไม่ได้เป็นผู้ประกอบการ เพื่อนและเพื่อนร่วมงาน ทั้งหมดนี้ล้วนไม่ได้มีอิทธิพลที่ไม่ว่าเชิงบวกหรือเชิงลบต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาด้านวิทยาศาสตร์การกีฬาแต่อย่างใด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพัชรีรัตน์ เรื่องศรีมัน (2562) ที่พบว่า ปัจจัยด้านบรรทัดฐานทางสังคมไม่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ โดยอธิบายว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาอาจมีวุฒิภาวะที่สามารถเป็นผู้ประกอบการได้เองโดยไม่ขึ้นกับความคิดเห็นของสังคมรอบข้าง ซึ่งแม้ผลการวิจัยจะสอดคล้องกันแต่มีความแตกต่างกันในเรื่องของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ทำให้งานวิจัยนี้ได้ค้นพบข้อค้นพบใหม่ทางวิชาการ

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยทางการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ (Perceived Behavioral Control) ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ (Perceived Behavioral Control) ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการกีฬา เป็นไปตามสมมติฐานที่วางไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ González-Serrano, et al. (2018), อนงค์ รุ่งสุข (2559) และ Eysel and Durmaz (2019) ที่พบว่า ปัจจัยทางการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ ดังนั้น กล่าวได้ว่า หากมีการรับรู้ถึงความยากง่ายในการเป็นผู้ประกอบการ และเขาพร้อม มุ่งมั่น ทุ่มเทและทำทุกสิ่งเพื่อที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ มีการวิเคราะห์และตัดสินใจอย่างเป็นระบบในการจัดตั้งธุรกิจใหม่แล้ว ก็จะทำให้ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการทางด้านกีฬาสูงขึ้น

5.2 การอภิปรายผลการศึกษาวิจัย และข้อค้นพบใหม่ทางวิชาการ

ตารางที่ 5.1 การอภิปรายผลการศึกษาวิจัย

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน	งานวิจัยที่สอดคล้อง	งานวิจัยที่ไม่สอดคล้อง
1. ปัจจัยทางด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude towards Entrepreneurship) ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการกีฬา	ส่งผลบวกอย่างมีนัยสำคัญ	González-Serrano, et.al (2018), อนงค์ รุ่งสุข (2559), มารยาท โยทองยศ และทรงวาด สุขเมืองมา (2559), มานิตย์ มัลลวงค์ และ วิวัฒน์ โชติกร เรื่องจันทร์ (2564), Shah and Soomro (2017), Eysel and Durmaz (2019), พัชรนันท์ เรื่องศรีมัน (2562), Ana Naia et al. (2017)	
2. ปัจจัยทางด้านบรรทัดฐานทางสังคม (Subjective Norm) ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการกีฬา	ไม่ส่งผลอย่างมีนัยสำคัญ	พัชรนันท์ เรื่องศรีมัน (2562)	González-Serrano et al. (2018), อนงค์ รุ่งสุข (2559), มารยาท โยทองยศ และทรงวาด สุขเมืองมา (2559), มานิตย์ มัลลวงค์ และ วิวัฒน์ โชติกร เรื่องจันทร์ (2564), Shah and Soomro (2017), Eye and Durmaz, (2019), Ana Naia et al. (2017)
3. ปัจจัยทางด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ (Perceived Behavioral Control) ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการกีฬา	ส่งผลบวกอย่างมีนัยสำคัญ	González-Serrano et al. (2018), อนงค์ รุ่งสุข (2559), มารยาท โยทองยศ และทรงวาด สุขเมืองมา (2559), มานิตย์ มัลลวงค์ และ วิวัฒน์ โชติกร เรื่องจันทร์ (2564), Eysel and Durmaz (2019), พัชรนันท์ เรื่องศรีมัน (2562), Ana Naia et al. (2017)	Shah and Soomro (2017)

จากตาราง 5.1 ปัจจัยทางด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude towards Entrepreneurship) จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าปัจจัยทางด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude towards Entrepreneurship) ส่งผลทางบวกต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ González-Serrano et.al. (2018), อนงค์ รุ่งสุข (2559), มารยาท โยทองยศ และทรงวาด สุขเมืองมา (2559), มานิตย์ มัลลวงค์ และ วิวัฒน์ โชติกร เรื่องจันทร์. (2564), Shah and Soomro (2017), Eysel and Durmaz (2019), พัชรัตน์ เรื่องศรีมัน (2562) และ Ana Naia et al. (2017) ที่พบว่าปัจจัยทางด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude towards Entrepreneurship) ส่งผลทางบวกต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ แต่ยังไม่พบงานวิจัยที่ยังไม่สอดคล้องจากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมาในบทที่ 2

ปัจจัยทางด้านบรรทัดฐานทางสังคม (Subjective Norm) จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยทางด้านบรรทัดฐานทางสังคม (Subjective Norm) ไม่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพัชรัตน์ เรื่องศรีมัน (2562) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโทวิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล แม้จะได้ผลการทดสอบสมมติฐานเหมือนกัน แต่ศึกษาจากคนละกลุ่มตัวอย่างทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ในงานวิจัยนี้ อย่างไรก็ตามงานวิจัยของ González-Serrano et al. (2018), อนงค์ รุ่งสุข (2559), มารยาท โยทองยศ และทรงวาด สุขเมืองมา (2559), มานิตย์ มัลลวงค์ และ วิวัฒน์ โชติกร เรื่องจันทร์ (2564), Shah and Soomro (2017), Eysel and Durmaz, (2019) และ Ana Naia et al. (2017) พบว่า ปัจจัยทางด้านบรรทัดฐานทางสังคม (Subjective Norm) ส่งผลทั้งเชิงบวกและเชิงลบต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ขึ้นอยู่กับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย

ปัจจัยทางด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ (Perceived Behavioral Control) จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าปัจจัยทางด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ (Perceived Behavioral Control) ส่งผลทางบวกต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการกีฬา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ González-Serrano et al. (2018), อนงค์ รุ่งสุข (2559), มารยาท โยทองยศ และทรงวาด สุขเมืองมา (2559), มานิตย์ มัลลวงค์ และ วิวัฒน์ โชติกร เรื่องจันทร์ (2564), Eysel and Durmaz (2019), พัชรัตน์ เรื่องศรีมัน (2562) และ Ana Naia et al. (2017) ที่งานวิจัยของทุกคนค้นพบว่า ปัจจัยทางด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ (Perceived Behavioral Control) ส่งผลทางบวกต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ แต่ในบางงานวิจัย Shah and Soomro (2017) ค้นพบว่า ปัจจัยทางด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ (Perceived Behavioral Control) ส่งผลลบต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ

ซึ่งผลที่ได้นั้นผู้วิจัยมองว่า ปัจจัยด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการและการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการส่งผลทางบวกต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬา เนื่องจากว่าถ้านักศึกษาด้านกีฬาเอง ได้ทราบถึงข้อดีที่ เป็นผู้ประกอบการมากกว่าข้อเสีย เห็นโอกาสในการทำธุรกิจ และมีทรัพยากรอย่างครบรอบด้านก็จะทำให้เกิดความสนใจและอยากเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งหลังจากที่เขาได้รับความรู้เหล่านี้ก็ทำให้เขาสามารถประเมินขีดความสามารถของตัวเอง กับความยากง่ายของการเป็นผู้ประกอบการได้เช่นกัน ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามก็เห็นด้วยกับปัจจัยเหล่านี้ จึงส่งผลบวก

ในขณะที่ปัจจัยด้านบรรทัดฐานทางสังคมไม่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬา เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่มีพื้นฐานทางครอบครัวเป็นผู้ประกอบการ ดังนั้น คำแนะนำจากรอบข้างอาจไม่ได้มีผลมากเท่าความเพียรพยายามศึกษาการดำเนินงานจัดตั้งธุรกิจด้วยตนเอง

5.2.1 ข้อค้นพบใหม่ทางวิชาการ

จากการวิจัยในครั้งนี้ปัจจัยทางด้านบรรทัดฐานทางสังคม (Subjective Norm) ไม่ได้ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพัทธนันท์ เรืองศรีมัน (2562) ที่ค้นพบว่าปัจจัยทางด้านบรรทัดฐานทางสังคม (Subjective Norm) ไม่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการเช่นกัน อย่างไรก็ตามทั้งสองงานวิจัยมีการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน โดยที่พัทธนันท์ เรืองศรีมัน (2562) ศึกษาในนักศึกษาปริญญาโท ของวิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล แต่ในงานวิจัยฉบับนี้ศึกษาในนักศึกษาที่เป็นศิษย์ปัจจุบันและศิษย์เก่าที่ศึกษาในคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือสาขาที่เกี่ยวข้องกับกีฬา ทำให้ได้ค้นพบองค์ความรู้ใหม่ว่าในสายกีฬาปัจจัยทางด้านบรรทัดฐานทางสังคม (Subjective Norm) ไม่ได้ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬา

นอกจากนี้ในงานวิจัยของ Eyal and Durmaz (2019) ศึกษาทำการศึกษาความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของ Generation-Z โดยเปรียบเทียบนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย Bahçeşehir ในประเทศตุรกี ระหว่างคณะที่เป็นวิทยาศาสตร์สังคม (Social Science) กับวิทยาศาสตร์ทั่วไป (Natural Science) แม้ในภาพรวมจะได้ข้อสรุปว่าปัจจัยทางด้านบรรทัดฐานทางสังคม (Subjective Norm) ไม่ได้ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการแต่ถ้าเจาะลึกไปในคณะที่เป็นวิทยาศาสตร์ทั่วไป (Natural Science) ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์, คณะแพทย รวมถึงคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและอื่น ๆ ปัจจัยทางด้านบรรทัดฐานทางสังคม (Subjective Norm) ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ แต่ในงานวิจัยฉบับนี้ที่ศึกษาเฉพาะแก่นักศึกษาที่เป็นศิษย์ปัจจุบันและศิษย์เก่าที่ศึกษาในคณะ

วิทยาศาสตร์การกีฬาหรือสาขาที่เกี่ยวข้องกับกีฬากลับได้ผลตรงกันข้าม คือ ปัจจัยทางด้านบรรทัดฐานทางสังคม (Subjective Norm) ไม่ส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ ดังนั้น แม้คณะวิทยาศาสตร์การกีฬาเป็นคณะที่เป็นวิทยาศาสตร์ทั่วไป (Natural Science) แต่ไม่ได้หมายความว่า ปัจจัยทางด้านบรรทัดฐานทางสังคม (Subjective Norm) จะส่งผลต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการในทุกคณะที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ทั่วไป (Natural Science) เช่นเดียวกับผลที่ได้จากงานวิจัยฉบับนี้

5.3 ข้อเสนอแนะจากการศึกษาวิจัย

5.3.1 ข้อเสนอแนะในภาคปฏิบัติ

ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการทางด้านกีฬา เพื่อที่จะได้มีผู้ประกอบการหน้าใหม่มาช่วยให้อุตสาหกรรมกีฬาหรือฟิตเนสมีขนาดใหญ่ขึ้นจากการจัดตั้งธุรกิจมารองรับกับความต้องการของผู้บริโภค ซึ่งสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย ปี 2564-2570 ที่คำนึงถึงปัจจัยทั้งภายในและภายนอกที่ส่งผลต่อการพัฒนาการกีฬาของประเทศเพื่อเป็นกลุ่มผู้นำทางการกีฬาระดับเอเชีย และสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ

จากผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ (Attitude towards Entrepreneurship) ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการทางด้านกีฬามากที่สุด โดยเจตคตินั้นสามารถปลูกฝังได้จากการอบรมเลี้ยงดู การศึกษาประสบการณ์ ซึ่งในงานวิจัยของ Peterman and Kennedy (2003) พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการศึกษาเกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการ จะมีเจตคติต่อการเป็นผู้ประกอบการไปในทิศทางที่ดีขึ้น ดังนั้นผู้บริหารควร

- สนับสนุนให้มีการปรับหลักสูตร เพิ่มเติมในเรื่องของการเป็นผู้ประกอบการให้กับนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือสาขาที่เกี่ยวข้องกับกีฬาตามความเหมาะสมในแต่ละชั้นปี

- จัดกิจกรรมเพื่อปลูกฝังเจตคติที่ดีในการเป็นเจ้าของกิจการ เช่น การดูงานนอกสถานที่ การจัดโครงการก่อตั้งธุรกิจจำลอง หรือศึกษาดูงานเกี่ยวกับผู้ประกอบการทางด้านกีฬาที่ประสบความสำเร็จ เป็นต้น

นอกจากนี้อาจมีคอร์สสั้น ๆ หรือจัดสัมมนาเกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการกีฬา เพื่อให้ศิษย์เก่าที่เคยศึกษาในคณะวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง ได้กลับมาเข้าร่วม พัฒนาผสมผสานความรู้กับประสบการณ์การทำงานที่มี ซึ่งการสนับสนุนสิ่งเหล่านี้ให้เกิดขึ้นจะช่วยให้

นักศึกษาที่เข้าร่วมหลักสูตรได้ทราบถึงข้อดีและข้อเสียของการเป็นผู้ประกอบการ กระบวนการต่าง ๆ ในการจัดตั้งธุรกิจ การมองหาโอกาส ความพร้อมทางด้านทรัพยากรในการจัดตั้งธุรกิจใหม่ ๆ นอกจากนี้ปัจจัยอีกอย่างที่ส่งผลต่อความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการด้านกีฬารองลงมา คือ ด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ (Perceived Behavioral Control) โดยเมื่อนักศึกษาได้รับการเรียนรู้เกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการก็จะสร้างองค์ความรู้และประสบการณ์ดี ๆ ให้เกิดขึ้น ทำให้เขาสามารถประเมินขีดความสามารถของตัวเองกับความยากง่ายในการเป็นผู้ประกอบการได้ ซึ่งจะช่วยให้เกิดผู้ประกอบการรุ่นใหม่ ๆ ขึ้นต่อไปในอนาคต

5.3.2 ข้อเสนอแนะทางด้านการวิจัยและวิชาการ

- งานวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดในเรื่องของกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากมุ่งศึกษา นักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือ ศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลเท่านั้น ยังไม่ได้เก็บข้อมูลของนักศึกษาที่อยู่นอกพื้นที่กรุงเทพมหานคร และปริมณฑล โดยมีกลุ่มที่ยังไม่ได้ทำการสำรวจเป็นจำนวน 11 มหาวิทยาลัย ซึ่งงานวิจัยในอนาคตควรขยายขอบเขตให้ครอบคลุมกลุ่มมหาวิทยาลัยที่เหลือ เพื่อจะได้ศึกษาความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการทางด้านกีฬาที่เป็นตัวแทนของประชากรที่เป็นนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา หรือสาขาที่เกี่ยวข้องกับกีฬาต่อไป
- งานวิจัยครั้งนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณผ่านแบบสอบถามออนไลน์ อาจทำให้ข้อมูล และผลการวิจัยอาจยังไม่ครอบคลุม ดังนั้นควรมีการศึกษาในเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่แตกต่างออกไป และเป็นการยืนยันข้อมูลในเชิงปริมาณ และสถิติต่อไป

บรรณานุกรม

- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. (2562). *บทวิเคราะห์ธุรกิจ ธุรกิจฟิตเนส ประจำเดือน พฤษภาคม 2562*. สืบค้นเมื่อ 15 พฤศจิกายน 2564, จาก https://www.dbd.go.th/download/document_file/Statistic/2562/T26/T26_201905.pdf
- การกีฬาแห่งประเทศไทย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2564). *แผนยุทธศาสตร์การกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2564-2570*. สืบค้นเมื่อ 15 พฤศจิกายน 2564, จาก <https://www.sat.or.th>
- ณัฐวุฒิ วิเศษ. (2552). *คุณลักษณะและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาสาขาการเป็นผู้ประกอบการในกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยราชพฤกษ์: กรุงเทพฯ.
- ธนาคารกรุงเทพ. (2564). *'ธุรกิจออกกำลังกายออนไลน์' กับโอกาสเติบโตช่วงโควิด*. สืบค้นเมื่อ 15 พฤศจิกายน 2564, จาก <https://www.bangkokbanksme.com/en/online-fitness-business-during-covids>
- ฝนทิพย์ ฆารไสว, ณัฐเชษฐ์ พูลเจริญ และไวจามรมาน. (2555). การศึกษาคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดภาคเหนือตอนล่างของไทย. *Journal of Business, Economics and Communications*, 7(1), 39-50.
- พัทธนันท์ เรืองศรีมัน. (2562). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาโทวิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล*. สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, วิทยาลัยการจัดการ.
- มานิตย์ มัลลวงค์ และ วิวัฒน์ โชติกร เรื่องจันทร์. (2021). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนาเชียงใหม่. *วารสารวิชาการบัณฑิตวิทยาลัยสวนดุสิต*, 17(1), 155-174.
- มารยาท โยทองยศ และทรงวาด สุขเมืองมา. (2016). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรี: กรณีศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ. *วารสารสุทธิปริทัศน์*, 30(95), 103-115.
- รัชพล จอมไทรคุป และ วัชรพงษ์ อินทรวงศ์. (2558). ความหมายและแนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้ประกอบการ. *วารสาร ศิลปศาสตร์ และวิทยาการ จัดการ มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์*, 2(1), 249-290.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- วันวิสาข์ โชคพรหมอนันต์ และ วิโรจน์ เจษฎาลักษณ์. (2558). คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจ ของผู้ประกอบการร้านค้าในตลาดนัดน้ำดอนหวายจังหวัดนครปฐม. *Veridian E-Journal, Silpakorn University (Humanities, Social Sciences and arts)*, 8(2), 967-988.
- สำนักข่าวThe Standard. (2563). *สำรวจ 5 พฤติกรรมออกกำลังกายที่เปลี่ยนไปในยุคโควิด-19*. สืบค้นเมื่อ 15 พฤศจิกายน 2564, จาก <https://thestandard.co/explore-5-changes-exercise-routines-during-coronavirus/>
- อนงค์ รุ่งสุข. (2559). *ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์*. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- Ajzen, I. (1991). The theory of planned behavior. *Organizational behavior and human decision processes*, 50(2), 179-211.
- Ansari, P. and Husin, S. (2015). Entrepreneurship Education in Sports: issues and Challenges. International Foundation for Research and Development (IFRD), 60. Proceedings of 4 th International Conference on Management, Finance and Entrepreneurship (ICMFE-2015).
- Arif, Mohd, The Entrepreneur and Practice of Innovation (February 11, 2009). Shri Ramswaroop Memorial College of Engineering & Management Working Paper No. 05.
- Bandura, A. & Wessels, S. (1994). Self-efficacy. In V. S. Ramachandran (Ed.), *Encyclopedia of human behavior*. New York: Academic Press.
- Drucker, P. F. (1985). *Innovation and Entrepreneurship*. Practice and Principles. London, Heinemman.
- Eyel, C. Ş., & Durmaz, İ. B. V. (2019). Entrepreneurial intentions of Generation-Z: Compare of social sciences and natural sciences undergraduate students at Bahçeşehir university. *Procedia Computer Science*, 158, 861-868.
- Frese, Michael. (2000). *Success and Failure of Micro business Owners in Africa : A Psychological Approach*. United States of America : Greenwood Publishing Group.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Golden, S. A. R. and Regi, S. B. (2018). Entrepreneurship – A Way For Economic Development and Growth Of India. *International Journal of Emerging Technologies and Innovative Research*, 5(12), 658-665.
- González-Serrano, M. H., González García, R. J., & Pérez Campos, C. (2018). Entrepreneurial and intrapreneurial intentions of sports science students: what are their determinant variables?. *Journal of Physical Education and Sport*, 18(3), 1363-1372.
- Gonzalez-Serrano, M.H., Valantine, I., and Crespo, J. (2014). La investigación sobre emprendimiento en el ambito deportivo. Revision de los documentos publicados en la WoS. *Journal of sports economics & management*, 4 (1), 55–66.
- Haris, R., Irianto, D. P. and Ihsan, A. (2020). The Role University Policies, Self-potential and Environmental Factors toward the Development of Sport Entrepreneurial Interest in Sport Science Students.
- Jones, P. and Jones, A. (2014). Attitudes of sports development and sports management undergraduate students towards entrepreneurship: A university perspective towards best practice. *Education+ Training*, 56 (8/9), 716–732. doi:10.1108/ET-06-2014-0060
- Linan, F., & Chen, Y. W. (2009). Development and Cross-Cultural application of a specific instrument to measure entrepreneurial intentions. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 33(3), 593-617.
- Naia, A., Baptista, R., Biscaia, R., Januário, C., & Trigo, V. (2017). Entrepreneurial intentions of sport sciences students and theory of planned behavior. *Motriz: Revista de Educação Física*, 23, 14-21.
- Peterman, N. E. & Kennedy, J. (2003). Enterprise education: Influencing students' perceptions of entrepreneurship. *Entrepreneurship theory and practice*, 28(2), 129-144.
- Ratten, V. (2012). Sport entrepreneurship: challenges and directions for future research. *International journal of entrepreneurial venturing*, 4(1), 65–76.
- Shah, N. & Soomro, B. A. (2017). Investigating entrepreneurial intention among public sector university students of Pakistan. *Education+ Training*.

บรรณานุกรม (ต่อ)

Sheikhzadeh, R., et al. (2016). Identifying barriers of entrepreneurship in sports in the perspective of administrators and experts of sports and youth offices. *Journal of exploratory studies in law and management*, 3(2), 87–92.

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามการวิจัย

ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬาของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือ ศิษย์เก่าที่ศึกษา
ทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

คำชี้แจง

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย ประกอบด้วย
เพื่อที่จะค้นหาว่าปัจจัยใดที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬา
ของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือ ศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานคร
และปริมณฑล
2. แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 6 ตอน ได้แก่
ส่วนที่ 1 แบบสอบถามคัดกรอง(Screening Question)
ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม
ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ
ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับบรรทัดฐานทางสังคม
ส่วนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ
ส่วนที่ 6 แบบสอบถามเกี่ยวกับความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ
โดยข้อคำถามในส่วนที่ 2 ถึง 5 เป็นแบบข้อคำถามประเมินค่า (Likert-Scale) 7 ระดับ
คือ 1=ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ถึง 7=เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3. ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามนี้ ใช้เพื่อการศึกษาวิจัย และมีการวิเคราะห์
ข้อมูลในภาพรวมเท่านั้น ซึ่งไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อท่านผู้ตอบแบบสอบถามเป็นรายบุคคลทั้งสิ้น ดังนั้น
การได้มาซึ่งข้อมูลที่ถูกต้องและครบถ้วนตามสภาพความเป็นจริงของท่าน จึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง
ที่จะส่งผลให้งานวิจัยมีคุณภาพ มีความน่าเชื่อถือ สามารถนำไปใช้อ้างอิงและก่อให้เกิดประโยชน์ใน
การนำไปใช้การศึกษาความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการต่อไปได้อย่างเหมาะสม

ผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามที่ให้ความอนุเคราะห์เสียสละเวลาในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี และขอความกรุณาส่งแบบสอบถามกลับคืนผู้วิจัยภายในเวลาที่กำหนด จักเป็นพระคุณยิ่ง

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามคัดกรอง(Screening Question)

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ตามความเป็นจริง

1.1 ท่านกำลังศึกษาหรือสำเร็จการศึกษาจากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับกีฬา ใช่หรือไม่

ใช่ ไม่ใช่ (จบแบบสอบถาม)

1.2 ระดับการศึกษาสูงสุดของท่านที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือสาขาที่เกี่ยวข้องกับกีฬา คือระดับใด

ดรี โท เอก

1.3 จากข้อ 1.2 สถานะการศึกษาในปัจจุบันตรงตามตัวเลือกใด

ศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบัน

1.4 มหาวิทยาลัยที่ท่านกำลังศึกษาหรือสำเร็จการศึกษาจากคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาหรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับกีฬา

ระบุ.....

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน ตามความเป็นจริง

1. อายุ

น้อยกว่า 20 ปี 21 - 25 ปี 26 - 30 ปี
 31 - 35 ปี 36 - 40 ปี มากกว่า 40 ปี

2. เพศ

ชาย หญิง

3. อาชีพ

นักเรียน/นักศึกษา ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ
 พนักงานบริษัท ประกอบธุรกิจส่วนตัวที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจกีฬาหรือฟิตเนส
 อาชีพอิสระ ประกอบธุรกิจส่วนตัวที่ไม่เกี่ยวกับธุรกิจกีฬาหรือฟิตเนส
 อื่น ๆ โปรดระบุ.....

4. ถ้าท่านเป็นนักศึกษา ท่านทำอาชีพใดเสริมเกี่ยวกับกีฬาหรือฟิตเนสด้วยหรือไม่ ถ้าใช่ โปรดระบุ
 ใช่ ระบุ..... ไม่
5. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน
 น้อยกว่า 15,000 บาท 15,001 - 25,000 บาท
 25,001 - 35,000 บาท 35,001 - 45,000 บาท
 45,001 - 55,000 บาท มากกว่า 55,000 บาท
6. พื้นฐานครอบครัว
 เป็นผู้ประกอบการ ไม่เป็นผู้ประกอบการ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ โดยใช้ข้อคำถามประเมินค่า

(Likert-Scale) 7 ระดับ คือ 1 = ไม่เห็นด้วยมากที่สุดถึง 7 = เห็นด้วยมากที่สุด

ปัจจัยด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ	ระดับความคิดเห็น						
	1	2	3	4	5	6	7
3.1) การเป็นผู้ประกอบการมีข้อดีกับท่านมากกว่าข้อเสีย							
3.2) อาชีพผู้ประกอบการเป็นที่น่าสนใจและสร้างแรงจูงใจสำหรับท่าน							
3.3) เมื่อท่านสังเกตเห็นโอกาสและมีความพร้อมด้านทรัพยากรทางธุรกิจ ท่านจะตัดสินใจเริ่มต้นสร้างธุรกิจ							
3.4) การเป็นเจ้าของกิจการจะทำให้ท่านพึงพอใจอย่างมาก							
3.5) ท่านต้องการประกอบอาชีพเป็นผู้ประกอบการมากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับอาชีพอื่น							

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับบรรทัดฐานทางสังคม โดยใช้ข้อคำถามประเมินค่า

(Likert-Scale) 7 ระดับ คือ 1 = ไม่เห็นด้วยมากที่สุด ถึง 7 = เห็นด้วยมากที่สุด

ปัจจัยด้านบรรทัดฐานทางสังคม	ระดับความคิดเห็น						
	1	2	3	4	5	6	7
บุคคลกลุ่มใดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของท่านต่อการจัดตั้งธุรกิจใหม่							
4.1) ครอบครัว							
4.2) เพื่อน							
4.3) ผู้ประกอบการด้านธุรกิจที่ท่านชื่นชอบ และ/หรือเพื่อนร่วมงานด้านธุรกิจที่ท่านชื่นชอบ							

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ โดยใช้ข้อคำถามประเมินค่า (Likert-Scale) 7 ระดับ คือ 1 = ไม่เห็นด้วยมากที่สุด ถึง 7 = เห็นด้วยมากที่สุด

ปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ	ระดับความคิดเห็น						
	1	2	3	4	5	6	7
5.1) การจัดตั้งและเริ่มต้นดำเนินงานธุรกิจใหม่ถือเป็นเรื่องง่ายสำหรับท่าน							
5.2) ท่านมีการวางแผนเพื่อจัดตั้งธุรกิจที่มีความเป็นไปได้และมั่นคง							
5.3) ท่านสามารถควบคุมกระบวนการในการจัดตั้งธุรกิจใหม่							
5.4) ท่านทราบถึงรายละเอียดในภาคปฏิบัติที่สำคัญต่อการจัดตั้งและดำเนินงานธุรกิจใหม่							
5.5) ในฐานะผู้ประกอบการ ท่านทราบถึงวิธีการดำเนินโครงการธุรกิจใหม่							
5.6) เมื่อท่านสังเกตเห็นถึงของโอกาสในการประสบผลสำเร็จ ท่านใช้ความพยายามเพื่อจัดตั้งธุรกิจใหม่							

ส่วนที่ 6 แบบสอบถามเกี่ยวกับความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ โดยใช้ข้อความประเมินค่า
(Likert-Scale) 7 ระดับ คือ 1 = ไม่เห็นด้วยมากที่สุด ถึง 7 = เห็นด้วยมากที่สุด

ความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ	ระดับความคิดเห็น						
	1	2	3	4	5	6	7
6.1) ท่านพร้อมทุ่มเทและทำทุกสิ่งเพื่อที่จะเป็นผู้ประกอบการ ธุรกิจ							
6.2) เป้าหมายในอาชีพของท่านคือการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ							
6.3) ท่านจะใช้ความพยายามทุกอย่างเพื่อจะสร้างและดำเนิน ธุรกิจของตัวเอง							
6.4) ฉันมุ่งมั่นที่จะจัดตั้งและดำเนินธุรกิจในอนาคต							
6.5) ท่านวิเคราะห์และตัดสินใจอย่างเป็นระบบต่อการเริ่มต้น จัดตั้งและดำเนินธุรกิจใหม่							
6.6) ท่านมีความตั้งใจอย่างแน่วแน่เพื่อที่จะจัดตั้งและดำเนินงาน ธุรกิจใหม่ในอนาคต							

อุปสรรคต่อการเป็นผู้ประกอบการของท่าน โปรดระบุ

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา

การประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาวิจัย เพื่อสำรวจ ปัจจัยทางด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ ปัจจัยทางด้านบรรทัดฐานทางสังคม และ ปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ ที่ส่งผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจด้านกีฬา ของนักศึกษาปัจจุบัน และ/หรือ ศิษย์เก่าที่ศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์การกีฬา ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

ทั้งนี้วัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหารายข้อคำถาม (Content Validity) เพื่อนำไปจัดทำเครื่องมือวิจัย โดยพิจารณาตรวจสอบความสอดคล้อง (1 คะแนน) ไม่แน่ใจ (0 คะแนน) ไม่สอดคล้อง (-1 คะแนน) ระหว่างเนื้อหากับข้อคำถามที่ต้องการใช้จากค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญ เพื่อนำไปปรับปรุงแบบสอบถามการศึกษาวิจัยให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยใช้สูตรการหาค่า IOC คือ

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC หมายถึง ค่าดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ หมายถึง ผลรวมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนของผู้เชี่ยวชาญ

การประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามที่ใช้การศึกษาวิจัยจากค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) ด้วยการสอบถามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น นำผลการพิจารณาความคิดเห็นที่ได้มาวิเคราะห์ พบว่าค่า IOC ที่ได้นั้นมีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 1.00-0.67 ดังนั้นผู้วิจัยสามารถนำแบบสอบถามฉบับนี้ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมายของการศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
1) ปัจจัยด้านเจตคติในการเป็นผู้ประกอบการ				
1.1) การเป็นผู้ประกอบการมีข้อดีกับท่านมากกว่าข้อเสีย	0	1	1	0.67
1.2) อาชีพผู้ประกอบการเป็นที่น่าสนใจและสร้างแรงจูงใจสำหรับท่าน	1	1	1	1
1.3) เมื่อท่านเล็งเห็นโอกาสและมีความพร้อมด้านทรัพยากรทางธุรกิจ ท่านจะตัดสินใจเริ่มต้นสร้างธุรกิจ	1	1	1	1
1.4) การเป็นเจ้าของกิจการจะทำให้ท่านพึงพอใจอย่างมาก	0	1	1	0.67
1.5) ท่านต้องการประกอบอาชีพเป็นผู้ประกอบการมากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับอาชีพอื่น	0	1	1	0.67
2) ปัจจัยด้านบรรทัดฐานทางสังคม				
บุคคลกลุ่มใดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของท่านต่อการจัดตั้งธุรกิจใหม่				
2.1) ครอบครัว	1	1	1	1
2.2) เพื่อน	1	1	1	1
2.3) ผู้ประกอบการและ/หรือเพื่อนร่วมงานด้านธุรกิจที่ท่านชื่นชอบ	1	1	1	1
3.) ปัจจัยด้านการรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ				
3.1) การจัดตั้งและเริ่มต้นดำเนินงานธุรกิจใหม่ถือเป็นเรื่องง่ายสำหรับท่าน	-1	1	1	0.3
3.2) ท่านมีการวางแผนเพื่อจัดตั้งธุรกิจที่มีความเป็นไปได้และมั่นคง	1	1	1	1
3.3) ท่านสามารถควบคุมกระบวนการในการจัดตั้งธุรกิจใหม่	1	1	1	1
3.4) ท่านทราบถึงรายละเอียดในภาคปฏิบัติที่สำคัญต่อการจัดตั้งและดำเนินงานธุรกิจใหม่	1	1	1	1
3.5) ในฐานะผู้ประกอบการ ท่านทราบถึงวิธีการดำเนินโครงการธุรกิจใหม่	1	1	1	1
3.6) เมื่อท่านเล็งเห็นถึงของโอกาสในการประสบผลสำเร็จ ท่านใช้ความพยายามเพื่อจัดตั้งธุรกิจใหม่	0	1	1	0.67

ข้อคำถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
4.)ความตั้งใจเป็นผู้ประกอบการ				
4.1) ท่านพร้อมทุ่มเทและทำทุกสิ่งเพื่อที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ	1	1	1	1
4.2) เป้าหมายในอาชีพของท่านคือการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ	1	1	1	1
4.3) ท่านจะใช้ความพยายามทุกอย่างเพื่อจะสร้างและดำเนินธุรกิจของตัวเอง	1	1	1	1
4.4) ฉันมุ่งมั่นที่จะจัดตั้งและดำเนินธุรกิจในอนาคต	1	1	1	1
4.5) ท่านวิเคราะห์และตัดสินใจอย่างเป็นระบบต่อการเริ่มต้นจัดตั้งและดำเนินธุรกิจใหม่	1	1	1	1
4.6)ท่านมีความตั้งใจอย่างแน่วแน่เพื่อที่จะจัดตั้งและดำเนินงานธุรกิจใหม่ในอนาคต	1	1	1	1